

MDWUM

czasopismo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

medycyna
dydaktyka
wychowanie

10

2018

Warszawa
Rok L
ISSN 0137-6543

listopad 2018

Szczepienia – fakty i mity medyczne

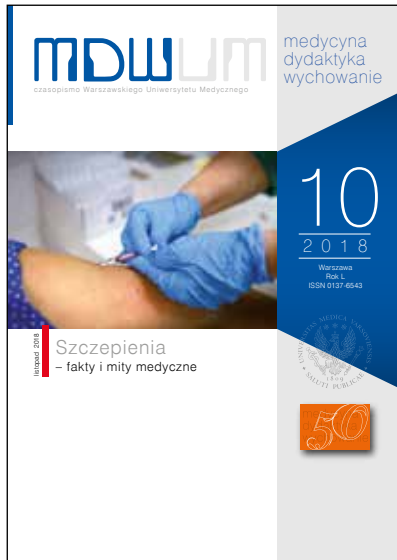

MDWUM 10/2018

Rok L

Warszawski Uniwersytet Medyczny

ISSN 0137-6543

W numerze:

Rozmowa z prof. Bolesławem Samolińskim – Dziekanem Centrum Kształcenia Podyplomowego WUM, Kierownikiem Katedry Zdrowia Publicznego i Środowiskowego WNoZ	2
Inauguracja roku akademickiego 2018/2019	6
Immatrykulacja studentów II Wydziału Lekarskiego	16
Immatrykulacja studentów i doktorantów Wydziału Lekarsko-Dentystycznego	17
Immatrykulacja studentów i doktorantów I Wydziału Lekarskiego	18
Immatrykulacja doktorantów II Wydziału Lekarskiego, Wydziału Farmaceutycznego i Wydziału Nauki o Zdrowiu	19
Wręczenie dyplomów licencjatów Wydziału Lekarsko-Dentystycznego	20
Dyplomatorium na Wydziale Nauki o Zdrowiu	21
WUM i UW powiedziały „tak”	22
Stetoskop	26
Fakty i mity medyczne – szczepienia ochronne	32
XXII Festiwal Nauki na WUM, część I	34
Rozmowa z Andrzejem Patyrą – Wiceprzewodniczącym Zarządu Samorządu Studentów WUM	38
English Division Student Government	41
Orientation Week	42
Odnowienie dyplomów po 50 latach	44
Otwarcie wystawy „100 lat troski o zdrowie Polaków”	46
15 lat Towarzystwa Uniwersytetu Trzeciego Wieku	47
Co? Gdzie? Kiedy?	III okł.

Nr 10/2018 przygotował zespół redakcyjny:

prof. dr hab. Dagmara Mirowska-Guzel (Redaktor Naczelna – Przewodnicząca Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
dr Anna Staniszevska (Z-ca Redaktor Naczelnej – Z-ca Przewodniczącej Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
Marta Wojtach (Sekretarz Redakcji – Dyrektor Biura Prasowego – Rzecznik Prasowy), Cezary Ksel, Kamilla Walczak, Klaudia Wendydz,
Maja Sosnowska (Redaktor Graficzny), zdjęcia: Michał Teperek, Wanda Widomska, Jarosław Oktaba, Tomasz Jędrzejewski

Adres redakcji: MDWum, ul. Pawińskiego 3, pok. 312, 02-106 Warszawa, tel.: (22) 57 20 615; e-mail: mdw@wum.edu.pl

Druk: topdruk24

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Rozmowa z prof. Bolesławem Samolińskim

Prof. dr hab. n. med. Bolesław Samoliński
Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego WUM,
Kierownik Katedry Zdrowia Publicznego i Środowiskowego WNoZ

*Panie Profesorze, dobiega końca pierwsza edycja studiów SGH-WUM MBA w ochronie zdrowia.
Czas zatem na próbę ich podsumowania.*

Mimo że edycja jeszcze się nie zakończyła, udało nam się zebrać wiele cennych doświadczeń. Rada Programowa studiów, która podczas systematycznych spotkań eksperckich ocenia, czy studia są realizowane prawidłowo, zapoznaje się z krytycznymi uwagami naszych słuchaczy i ewentualnie ustala elementy wymagające zmiany. Ostatnie posiedzenie Rady – z udziałem między innymi Prorektora Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie – odbyło się 7 października. Warto w tym miejscu przypomnieć, że w skład Rady wchodzi wybitni profesorowie i nauczyciele akademicki z SGH i WUM, jak prof. Justyna Zajdel – ekspert od prawa medycznego czy prof. Marcin Czech – obecnie Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia, nasz absolwent, mający olbrzymie doświadczenie w zakresie studiów MBA, farmakoekonomiki, organizacji i zarządzania czy ekonomiki zdrowia. Wspólnie analizujemy prowadzenie naszych studiów i formułujemy wnioski dotyczące ich realizacji.

Jakie są te wnioski?

Bardzo pozytywne. Uwagi krytyczne naszych słuchaczy dotyczyły tylko jednego przedmiotu. W tym przypadku postanowiliśmy przeprowadzić pogłębioną analizę, która dałaby odpowiedź na pytanie, co wymaga zmiany: przedmiot czy też osoba go prowadząca? Okazało się, że modyfikacji wymaga program. Doszliśmy do wniosku, że prawdopodobnie zakres tematyczny tego przedmiotu musi być bardziej atrakcyjny i dostosowany do potrzeb słuchaczy. Natomiast pozostałe przedmioty i zajęcia oceniane są bardzo wysoko, na poziomie od 4,5 do 5. To wynik sumy doświadczeń naszych dwóch uczelni. Pozwala nam to nie tylko

zorganizować studia wysokiej jakości, ale też cieszyć się sukcesem w postaci pierwszego miejsca w rankingu najlepszych studiów MBA dla menedżerów systemu zdrowia. Pomimo tak dobrej oceny naszych studiów przez niezależnych specjalistów chcemy je dalej rozwijać i udoskonalać.

Kto może zostać słuchaczem tych studiów?

Naszym zamierzeniem było stworzenie studiów elitarnych. I takie właśnie są. Na ich elitarność wpływ ma nie tylko potrzeba zaangażowania dużych środków finansowych czy wymogi formalne, które już na początku eliminują znakomitą część kandydatów, ale przede wszystkim fakt, że kandydat musi spotkać się z przedstawicielem naszych studiów MBA i odbyć rozmowę kwalifikacyjną. Dopiero na jej podstawie podejmujemy decyzję, czy jest on przygotowany do ich rozpoczęcia. Słuchaczami są głównie osoby z obszaru biznesu. Zależy nam na tym, aby zarządzaniem systemem ochrony zdrowia w Polsce – mam tu na myśli placówki ochrony zdrowia, ministerstwo, firmy farmaceutyczne, agencje rządowe różnego typu, prywatny i publiczny biznes medyczny, czyli placówki świadczące procedury medyczne z zakresu zdrowia – kierowały osoby lepiej wykształcone, mające nowoczesne spojrzenie na biznes. Dlatego też uczyliśmy nie tylko prawa, ekonomii, organizacji i zarządzania, ale również marketingu, rozumienia współczesnej polityki zdrowotnej w szerokim tego słowa znaczeniu, to jest zarówno w aspekcie rozwoju zdrowia publicznego, jak i organizacji systemu, kontraktowania świadczeń.

Czy w nadchodzącej drugiej edycji pojawią się jakieś zmiany?

Cały czas doskonalimy te studia. Nauczyciele akademicy, osoby prowadzące zajęcia stale zastanawiają się, czy lub jak je poprawić. Rozmawiają na ten temat ze słuchaczami. Organizacja tych studiów podlega stałej ewolucji i dążeniu do doskonałości. Pamiętajmy, że realizowana jest dopiero pierwsza edycja, dlatego zwracamy uwagę na to, żeby wychwycić wszystkie elementy, zarówno te oceniane korzystnie, jak i te oceniane źle, stale monitorujemy studia i wyszukujemy punkty wymagające poprawy.

Jakie elementy są oceniane pozytywnie?

Mamy bardzo dobre opinie na temat zajęć ze zdrowia publicznego, ekonomii i innych przedmiotów wykładanych przez specjalistów ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Bardzo dobrze jest również oceniane grono nauczycieli.

Czy Centrum Kształcenia Podyplomowego, organizując swoje kursy, współpracuje z jeszcze innymi placówkami?

Partnerstwo z inną uczelnią jest zawsze bardzo ciekawym i trudnym wyzwaniem. Studia MBA, które otworzyliśmy rok temu, przygotowaliśmy przez dwa lata – począwszy od umowy wstępnej z SGH, przez ciężką pracę nad programem tych studiów, doborom kadry, aż po późniejsze działania marketingowe pozwalające zdobyć słuchaczy. Jednak już wcześniej, aby przygotować atrakcyjną ofertę studiów podyplomowych najwyższej jakości, otwieraliśmy się na specjalistów spoza WUM. Centrum Kształcenia Podyplomowego jest dosyć elitarnym miejscem do zdobywania wiedzy. Niedawno przeprowadziliśmy analizę naszych studiów podyplomowych pod kątem cen studiów podyplomowych na innych uczelniach. I mimo że ceny naszych studiów są najwyższe, mamy bardzo dużo chętnych. Podam przykład metodologii badań naukowych – na te studia potrafimy zgromadzić od 65 do 80 kandydatów, co jest ewenementem. Podobnie wygląda sprawa ze studiami z medycyny estetycznej, na których zajęcia są prowadzone przez wybitnych praktyków w ich gabinetach. Zdajemy sobie sprawę, że jeżeli mamy niedostatek w niektórych obszarach – a tak jest na przykład z medycyną estetyczną, którą nasza Uczelnia się nie zajmuje – to szukamy wtedy partnerów zewnętrznych, w tym także osób, które są zatrudnione w innych uczelniach, na przykład w zakresie managementu w ochronie zdrowia.

16 października Warszawski Uniwersytet Medyczny i Uniwersytet Warszawski podpisały list intencyjny w sprawie utworzenia federacji. Jakie będzie mieć to znaczenie dla rozwoju Centrum Kształcenia Podyplomowego?

Federacja Uniwersytetu Warszawskiego i Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego to dla nas fantastyczna perspektywa. Zwrócę tu uwagę tylko na możliwość współpracy z wybitną kadrą naukową Uniwersytetu Warszawskiego. Jestem przekonany, że federalizacja pozwoli na budowanie jeszcze lepszej jakości studiów, z wykorzystaniem tych kadr. Potrzebujemy takiego partnerstwa również z innego powodu. Bez współpracy ze Szkołą Główną Handlową w Warszawie, Uniwersytetem Warszawskim czy innymi ośrodkami nie będziemy mogli rozwijać się w obszarze nauk społecznych, a przynajmniej ten rozwój będzie utrudniony i upośledzony. Musimy sięgać po najlepsze praktyki edukacyjne i naukowe. Dlatego to partnerstwo jest dla nas tak cenne i ważne. Wierzę, że postępująca federalizacja będzie wpływała również na rozwój studiów podyplomowych.

A jak wygląda perspektywa współpracy z innymi uczelniami?

Kolejną uczelnią, z którą mamy nadzieję nawiązać owocną współpracę, jest Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego (CMKP). Warto przypomnieć, że w zeszłym roku nasza Uczelnia podpisała z CMKP list intencyjny w sprawie utworzenia Mazowieckiego Centrum Edukacji Medycznej. Atrakcyjna kadra naszej Uczelni oraz doświadczenie w kształceniu podyplomowym CMKP dają szansę zbudowania czegoś bardzo wartościowego, jeśli chodzi o kształcenie podyplomowe.

Na pewno w obszarze innowacyjności warto byłoby pomyśleć o partnerstwie z uczelniami technicznymi, głównie Politechniką Warszawską. Nie udało się niestety rozpocząć współpracy ze Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Z czego wynika potrzeba otwierania się naszej Uczelni na szkoły wyższe innego typu? Przede wszystkim z tego, że w orbicie naszych zainteresowań naukowych i dydaktycznych jako uniwersytetu musi się znajdować jak najszersze spektrum dziedzin i problemów. W moim Zakładzie pracują zarówno inżynierowie, jak i eksperci od ochrony środowiska, innowacyjności, biostatystyki, socjologii. Tylko takie otwarcie umożliwi przebicie się z nowymi ideami edukacyjnymi i nowymi propozycjami w kształceniu w takich dyscyplinach jak: nauki o zdrowiu, dietetyka, ratownictwo medyczne, fizjoterapia czy psychologia kliniczna. Takie nastawienie pozwoliło uruchomić w Centrum Kształcenia Podyplomowego bardzo ciekawy i popularny kierunek – dietetykę kliniczną.

Dobiega końca druga kadencja Pana Profesora na stanowisku Dziekana Centrum Kształcenia Podyplomowego. Na jakie działania planuje Pan Profesor wykorzystać najbliższe miesiące?

Myślę, że trzeba uporządkować kształcenie podyplomowe zgodnie z nowymi zmianami, dostosować funkcjonowanie Centrum do nowej sytuacji prawnej. Należy rozwijać pewne kierunki, a inne powoli kończyć. Tutaj przykładem są studia związane z managementem w ochronie zdrowia, których kontynuacja stałaby się konkurencyjna dla studiów MBA – a to właśnie tę formę kształcenia chcielibyśmy rozwijać. W przypadku sukcesu kolejnej edycji będziemy się zastanawiać nad stworzeniem podobnych studiów w języku angielskim. Naszą siłą są nie tylko wybitne kadry i autorytet obu uczelni – WUM i SGH – ale też dogodnie położenie geograficzne, bliskość lotniska i Dworca Centralnego. To wszystko sprawia, że jesteśmy w stanie przyciągnąć partnerów zewnętrznych i słuchaczy spoza naszego kraju.

Obszarem, nad którym warto byłoby bardziej popracować, jest kształcenie ustawiczne. W tym kierunku prowadzimy współpracę z Wydziałem Farmaceutycznym i Wydziałem Nauki o Zdrowiu.

Warto zwrócić uwagę jeszcze na inny problem. Niezwykle istotne powinno być zrozumienie, że edukacja podyplomowa jest nie tylko misją, ale też źródłem dodatkowych przychodów, które potem można wykorzystać na cele statutowe naszej Alma Mater. Widzę Centrum Kształcenia Podyplomowego jako niezmiennie integralną część naszej Uczelni, bo tylko w ten sposób może na wysokim poziomie zintegrować działania edukacyjne kształcenia podyplomowego, korzystając z wiedzy i umiejętności najlepszych specjalistów naszej Uczelni. Promując ich, promujemy siebie, promując siebie, promujemy ich. To z jednej strony buduje perspektywę zawodową kadry akademickiej, wpływa na jej dobre pozycjonowanie, a z drugiej rzutuje na wypełnianie misji uniwersytetu, czyli edukację na bazie dobrej nauki, o czym ciągle zapominamy. Jeżeli nie ma dobrej nauki, nie ma też dobrej edukacji. Dlatego musimy postęp naukowo-techniczny przenosić do sfery edukacyjnej. Taki cel przyświecał już poprzednim Dziekanom Centrum Kształcenia Podyplomowego – prof. Wojciechowi Noszczykowi, który zakładał tę jednostkę, następnie prof. Zbigniewowi Gaciongowi, a teraz mnie. Tylko wydzielona struktura w Uczelni, służąca kształceniu podyplomowemu, gwarantuje profesjonalizm i ukierunkowanie na te zadania, które służą wypełnianiu jej misji. Moim zdaniem nasza Uczelnia ma świadomość tego, że powinniśmy dalej podążać w tym kierunku.

1 października rozpoczął Pan Profesor kierowanie nową jednostką na Wydziale Nauki o Zdrowiu – Katedrą Zdrowia Publicznego i Środowiskowego. Jakie są powody jej powstania?

W mojej opinii jest to skutek potrzeby partnerstwa w funkcjonowaniu nauk o zdrowiu. Takie elementy, jak współpraca i partnerstwo, były mi zawsze bardzo bliskie, zarówno kiedy tworzyłem Zakład Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii czy Zakład Alergologii i Immunologii Klinicznej w Centralnym Szpitalu Klinicznym, jak też podczas organizowania zdrowia publicznego na Wydziale Nauki o Zdrowiu wspólnie z śp. prof. Jerzym Szczerbaniem. Po latach pojawiły się elementy silosowego funkcjonowania nauk o zdrowiu. Prace badawcze dotyczące tej samej dziedziny były realizowane przez różne zakłady, nierzadko ulokowane po sąsiedzku, w których pracują wybitni specjaliści. Dlaczego zatem nie zbudować partnerstwa w realizacji zadań badawczych? Takie partnerstwo, siła zjednoczonej kadry wokół pewnych problemów, daje nam zupełnie inną perspektywę.

Drugi aspekt dotyczy organizacji nauczania. Pracownicy czterech zakładów wchodzących w skład Katedry: Zakładu Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii, Zakładu Zdrowia Publicznego, Zakładu Profilaktyki Onkologicznej i Zakładu Ekonomiki Zdrowia, uczyliby tych samych przedmiotów na różnych kierunkach. To rodziłoby pewne problemy, ponieważ powinniśmy integrować zagadnienia edukacyjne nie na poziomie kierunków studiów, a między jednostkami, które te zagadnienia wykładają studentom. Tylko w ramach Katedry będzie możliwa dyskusja przedstawicieli czterech wspomnianych Zakładów nad tym, czy zawarte w sylabusach zagadnienia, których uczyliśmy, spełniają nasze oczekiwania oraz czy możemy wzajemnie wesprzeć się w realizacji pewnych konkretnych tematów. Katedra uelastyczni zarządzanie dydaktyką, będziemy mogli lepiej planować nasze zajęcia, czyli dostosować kadrę do tematyki i tematykę do kadry.

Pierwsze spotkanie kierowników zakładów tworzących Katedrę odbyło się 8 października. Dla mnie Katedra jest tworem, który daje szansę na realizację szerszego zakresu edukacji dla studentów studiów przeddyplomowych, ale też lepsze wykorzystanie jej potencjału w kształceniu podyplomowym. Dzięki temu będzie możliwe jeszcze głębsze wejście naszej Uczelni w politykę prozdrowotną, czyli tę, która walczy o długie życie w zdrowiu i promocję zdrowia.

W tej chwili stajemy się jednym z największych ośrodków w Polsce, możemy pochwalić się kilkunastoma samodzielnymi pracownikami nauki, co jest ewenementem, a dodatkowo w partnerstwie z Narodowym Instytutem Zdrowia Publicznego – PZH, którego dyrektor pochodzi z naszego środowiska, możemy wspólnie zrobić coś wyjątkowego, czyli zbudować całościową strategię zdrowia publicznego w naszym kraju.

Rozmawiał Cezary Ksel

Inauguracja 2018/2019

2 października 2018 roku odbyła się Inauguracja roku akademickiego 2018/2019 na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Na zaproszenie Rektora prof. Mirosława Wielgosia wykład inauguracyjny „W 100. rocznicę odrodzenia Polski. Żołnierzom Niepodległości w hołdzie” wygłosił prof. nadzw. Jerzy Jurkiewicz – Prezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego.

W uroczystości uczestniczyli rektorzy warszawskich uczelni, przedstawiciele ministerstw, administracji państwowej, duchowieństwa, reprezentanci środowisk naukowych, samorządów lekarskich, ośrodków badawczych, dyrektorzy szpitali klinicznych, przedstawiciele miasta stołecznego Warszawy i województwa mazowieckiego, absolwenci i przyjaciele naszej Uczelni. Oprócz władz Uczelni: prof. Barbary Górnickiej – Prorektora ds. Studentów i Kształcenia, prof. Jadwigi Turło – Prorektora ds. Nauki i Transferu Technologii, prof. Wojciecha Braksatora – Prorektora ds. Klinicznych i Inwestycji, prof. Andrzeja Deptały – Prorektora ds. Personalnych i Organizacyjnych, prof. Krzysztofa J. Filipiaka – Prorektora ds. Umiejdzynarodowienia, Promocji i Rozwoju, Senatu WUM i Rad Wydziałów, przybyli Rektorzy naszej Alma Mater poprzednich kadencji: prof. Tadeusz Tołłoczko, prof. Andrzej Górski, prof. Leszek Pączek i prof. Marek Krawczyk. Odwiedzili nas rektorzy i prorektorzy stołecznych uczelni, w tym: prof. Marcin Pałys – Rektor UW, prof. Marek Rocki – Senator RP i Rektor SGH, jak również przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowych PAN. Szczególnie gorąco zostali przywitani seniorzy naszego Uniwersytetu: prof. Bibiana Mossakowska, prof. Ryszarda Chazan, prof. Ryszard Aleksandrowicz, prof. Longin Marianowski, prof. Jan Pachecka, prof. Janusz Komender oraz prof. Jerzy Kawiak.

W tej najważniejszej uroczystości roku akademickiego wzięli udział również goście spoza społeczności akademickiej, m.in.: prof. Łukasz Szumowski – Minister Zdrowia, Halina Szymańska – Szef Kancelarii Prezydenta RP, Anna Pankowska-Gałąj – Dyrektorka Generalna w Ministerstwie Zdrowia, Jakub Berezowski – Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Ministerstwie Zdrowia, Jarosław Pinkas – Główny Inspektor Sanitarny, prof. Jerzy Duszyński – Prezes Polskiej Akademii Nauk, Łukasz Jankowski – Prezes Okręgowej Rady Lekarskiej im. prof. Jana Nielubowicza, Sylwia Spurek – Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich, a także dr Witold Sikorski, pseudonim „Boruta” – lekarz, który został odznaczony Krzyżem Srebrnym *Virtuti Militari* za udział w Powstaniu Warszawskim, żołnierz batalionu „Zośka”, absolwent naszej Uczelni.

Przybyli przedstawiciele duchowieństwa: ks. biskup pomocniczy archidiecezji warszawskiej Rafał Markowski, przedstawiciele Cerkwi Prawosławnej – Artur Aleksiejuk i ks. Andrzej Baczyński, ks. Bogdan Bartoń – Prałat Bazyliki Archikatedralnej pod wezwaniem Męczeństwa św. Jana Chrzciciela, a także Proboszcz Parafii pod wezwaniem Opatrzności Bożej w Warszawie ks. dr kanonik Paweł Gwiazda.

Po przywitaniu gości Rektor prof. Mirosław Wielgoś poprosił o uczczenie minutą ciszy pamięci pracowników naszej Uczelni, którzy w poprzednim roku akademickim odeszli na wieczną służbę.

Do społeczności akademickiej naszej Uczelni zwrócił się Minister Zdrowia – prof. Łukasz Szumowski, absolwent naszej Uczelni. Podkreślał, że studia to najbardziej fascynujący okres w życiu i czas na rozwijanie swoich pasji. „Macie szansę i wielki przywilej z jednej strony spotykać się z Waszymi mistrzami, z Waszymi nauczycielami i czerpać od nich wiedzę, która jest i wiedzą naukową, i wiedzą potrzebną do wykonywania waszych zawodów. W czasie studiów również nauczycie się czegoś, czego nie znajdziecie w książkach, to jest umiejętności rozmowy z pacjentem, który cierpi, ma swoje dolegliwości, który od Was będzie oczekiwał pomocy. Nie tylko tej fachowej. Często potrzymanie pacjenta za rękę, dobre, ciepłe słowo jest może ważniejsze niż wszelkie działania terapeutyczne, które robicie” – mówił. „To jest niezwykle okres w waszym życiu – mówię to z doświadczenia – wiem, że to jeden z najbardziej fantastycznych okresów” – podkreślał prof. Łukasz Szumowski. Podczas uroczystości Minister Zdrowia i przedstawiciele resortu wręczyli władzom naszej Uczelni symboliczny czek na 34 837 000 zł na finansowanie zadań inwestycyjnych.

Rektorzy warszawskich uczelni

Minister Zdrowia prof. Łukasz Szumowski wręcza czek na finansowanie zadań inwestycyjnych

„Inaugurujemy rok akademicki w czasie jubileuszu 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości. W tym okresie szczególnie podkreślamy znaczenie ośrodków akademickich, w tym uczelni medycznych, jako środowiska o wielkiej roli kulturotwórczej, przez wieki pielęgnującego i rozwijającego wartości budujące polską tożsamość, wypełniającego misję kształcenia elit państwowych przez pomnażanie narodowego i światowego dorobku nauki, współtworzącego życie społeczne i gospodarcze naszego kraju. Wiemy dobrze, że od stanu uczelni wyższych bezpośrednio zależy kondycja państwa” – to fragment listu Prezydenta RP Andrzeja Dudy odczytany przez Halinę Szymańską – Szefa Kancelarii Prezydenta.

Rektor poinformował o licznych listach gratulacyjnych do społeczności akademickiej WUM, które na ręce Jego Magnificencji wystosowali m.in. Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki, Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej Stanisław Karzewski, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Rafalska oraz władze szkół wyższych w Polsce.

Kolejną część uroczystości poświęcono immatrykulacji najlepszych studentów i doktorantów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Poprowadziła ją prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia. Po złożeniu ślubowania studenci, którzy osiągnęli najwyższą punktację podczas tegorocznej rekrutacji, zostali immatrykulowani przez władze dziekańskie odpowiednich wydziałów: prof. Pawła Włodarskiego – Dziekana I Wydziału Lekarskiego, prof. Marka Kucha – Dziekana II Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim oraz Oddziałem Fizjoterapii, prof. Elżbietę Mierzwińską-Nastalską – Dziekana Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, prof. Piotra Wroczyńskiego – Dziekana Wydziału Farmaceutycznego, dr hab. Bożenę Czarkowską-Pączek – Prodziekana ds. Oddziału Pielęgniarstwa Wydziału Nauk o Zdrowiu. Ślubowanie przyjęło także od doktorantów, którzy w tym roku akademickim rozpoczynają kształcenie na studiach III stopnia. Rektor immatrykulował uczestników studiów doktoranckich, zdobywców najwyższej punktacji podczas tegorocznej rekrutacji. Następnie Chór WUM pod dyrekcją Daniela Synowca odśpiewał Hymn Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Uroczyste ślubowanie studentów I roku

Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski wręcza czapkę studencką podczas immatrykulacji

Dziekan II WL prof. Marek Kuch immatrykuje studenta II Wydziału Lekarskiego

Rektor pasuje nową studentkę WLD w obecności Dziekana WLD prof. Elżbiety Mierzińskiej-Nastalskiej

Pasowanie nowego studenta przez Dziekana WF prof. Piotr Wroczyńskiego

Rektor pasuje nową studentkę razem z Prodziekanem ds. Oddziału Pielęgniarstwa WNoZ dr hab. Bożeną Czarkowską-Pączek

Wręczenie indeksu nowemu doktorantowi

Nowo immatrykulowani studenci

*Nowa Przewodnicząca Zarządu Samorządu Studentów
– Natalia Bierzowicz*

Prof. Jerzy Jurkiewicz podczas wykładu inauguracyjnego „W 100. rocznicę odrodzenia Polski. Żołnierzom Niepodległości w hołdzie”

Prof. Jerzy Jurkiewicz wraz z prof. Mieczysławem Szostkiem – Prezesem Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji wręczyli na ręce JM Rektora Medal Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego

Do nowych studentów i doktorantów WUM zwrócili się przedstawiciele samorządów: Natalia Biere-zowicz – Przewodnicząca Zarządu Samorządu Studentów WUM oraz Sandra Górską – Przewodnicząca Zarządu Samorządu Doktorantów WUM. Obie mówiły o wyzwaniach, z jakimi wiąże się studiowanie, ale też o możliwościach, jakie daje kształcenie się na naszej uczelni.

Podczas wykładu inauguracyjnego prof. Jerzy Jurkiewicz wraz z prof. Mieczysławem Szostkiem – Prezesem Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji wręczyli na ręce JM Rektora Medal Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego.

Po wypowiedzeniu przez Jego Magnificencję słów *Quod Felix, Faustum Fortunatumque sit!* oraz trzykrotnym uderzeniu berłem rektorskim rok akademicki 2018/2019 na naszej Uczelni został oficjalnie rozpoczęty.

Dzień wcześniej, 1 października, w kościele Parafii Opatrzności Bożej przy ul. Dickensa została odprawi-ona Msza Święta inaugurująca rok akademicki.

Kamilla Walczak

Władze Uczelni podczas Mszy inaugurującej rok akademicki w kościele Parafii Opatrzności Bożej przy ul. Dickensa

Rektor prof. Mirosław Wielgoś składa wiązanek kwiatów pod tablicą świętych Kosmy i Damiana

Przemówienie Jego Magnificencji prof. dr. hab. n. med. Mirosława Wielgosia,
Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego,
na Inauguracji roku akademickiego 2018/2019

Państwo Ministrowie, Ekscelencje, Magnificencje, Wysoki Senacie, Członkowie Rad Wydziałów, Drodzy Studenci i Doktoranci, Członkowie Społeczności Akademickiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Dostojni Goście, Szanowni Państwo,

stoiśmy u progu nowego roku akademickiego, który z wielu względów będzie rokiem szczególnym i który z pewnością upłynie pod znakiem zmian systemowych obejmujących funkcjonowanie Uczelni – nie tylko naszej, ale praktycznie wszystkich. Początek tych zmian zbiega się z setną rocznicą odzyskania niepodległości przez Polskę, do czego będziemy nawiązywać dzisiaj bardzo szeroko w dalszej części naszej uroczystości, podczas wykładu inauguracyjnego.

Musimy zdać sobie sprawę z tego, że Ustawa Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, zwana popularnie Ustawą 2.0, oznacza poważne zmiany naszej rzeczywistości. Ale wiemy też dobrze, że każda konieczność zmiany budzi z reguły opór i niechęć – wynikającą zazwyczaj z tego, że trzeba zburzyć jakiś ustalony i uświęcony wieloletnią tradycją system. System, który jest wielokrotnie krytykowany i wyszydzany, ale w obliczu nadchodzących zmian nagle broniący jak cenna relikwia. To wynika z ludzkiej natury, broniącej odruchowo wygodnych przyzwyczajęń. Jednak nie można zaprzeczyć temu, że zmiany wiążą się zwykle z postępem, bywa, że są też jego motorem. Nawet te niechciane i krytykowane zmuszają nas do określonego działania. A jeśli już zaczynamy działać, staramy się znaleźć najlepsze rozwiązania, które koniec końców okazują się korzystne, co więcej – także w oczach oponentów i malkontentów. Warto więc podejść do tematu konstruktywnie i merytorycznie, mając na względzie to, że nawet wymuszone zmiany mogą przynieść niespodziewanie dobre efekty.

Wszyscy z pewnością zastanawiają się, jak będą za rok wyglądały uczelnie, na których i dla których pracujemy. Nie ulega wątpliwości, że pojawi się nowe ciało, jakim będzie Rada Uczelni. Oczywiście także i to budzi sprzeciw niektórych środowisk – zwłaszcza to, że w połowie swojego składu będzie ona gromadziła osoby spoza uczelni. Rodzi się naturalne pytanie, dlaczego „obcy” mają decydować o tym, jak ta uczelnia funkcjonuje. Przecież jesteśmy przeświadczeni o tym, że świetnie potrafimy robić to sami. Ale spójrzmy na to z innej strony – do Rady Uczelni mogą wejść wybitne autorytety z dziedzin, których nie posiadamy w naszych wewnętrznych zasobach. Ekonomisci, przedstawiciele świata biznesu, finansiści, naukowcy spoza – tak jak w naszym przypadku – świata medycznego, czy też prawnicy. Ich spojrzenie – nieco z boku, z innej perspektywy – poparte szczególnym doświadczeniem, może się okazać bezcenne i niezwykle pomocne w kierowaniu uczelnią. Ten element wynika wprost z Ustawy i nie podlega dyskusji. Natomiast w przypadku wielu obszarów Ustawa pozostawia uczelniom znacznego stopnia swobodę w ich kształtowaniu. Utrzymujemy wszyscy swoją autonomię – nawet jeszcze większą niż dotychczas – i w demokratyczny sposób, na drodze dialogu i wypracowania wspólnej koncepcji, możemy stworzyć taką uczelnię, w jakiej chcielibyśmy pracować, w której chcielibyśmy żyć. Oczywiście nie możemy podchodzić bezkrytycznie do wszystkiego, co znajduje się w zapisach Ustawy. Wiemy dobrze, że niektóre jej postanowienia rażąco naruszają autonomię uczelni, o którą tak wszyscy zabiegamy. Mam tu na myśli między innymi narzucanie nam sposobu zatrudniania na niektórych stanowiskach (zwłaszcza w grupie profesorów), co narusza wewnętrzną swobodę polityki personalnej, oraz jeszcze bardziej bulwersujący zapis, który wprowadza prawo dla urzędującego sędziego Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego lub Sądu Administracyjnego i sędziego w stanie spoczynku do dożywotniego zatrudnienia na uczelni bez względu na wynik oceny pracowniczej. Przypomnę, że zapis ten, wprowadzony do Ustawy w drodze poprawek Senatu, spotkał się ze zdecydowanym sprzeciwem KRASP-u. Mimo to poprawka ta została przyjęta przez Sejm. Nie pozostaje chyba nic innego, jak zaskarżenie tego fragmentu Ustawy do Trybunału Konstytucyjnego – o ile oczywiście uznamy, że nie będzie to sztuką dla sztuki.

Czy – abstrahując od niektórych kontrowersyjnych postanowień Ustawy – uda nam się wykreować modelowe rozwiązanie, uczelnię marzeń? Tak, jeśli zrobimy to w sposób rzetelny i odpowiedzialny, jeśli będziemy potrafili wznieść się na wyżyny, wyzbywając się partykularnych interesów i przywiązania do obecnie funkcjonujących rozwiązań. Wierzę, że tak właśnie będzie. Jeśli nie, przygniecie nas zaskarżona tradycja i stanie się to wtedy, kiedy inni pójdą do przodu, z duchem czasu, wykorzystując daną im szansę.

Wprowadzanie postanowień Konstytucji dla Nauki zbiega się, niestety, z niezwykle trudną sytuacją na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, dotyczącą funkcjonowania szpitali klinicznych – naszej jakże ważnej bazy dydaktycznej. Sytuacja finansowa trzech największych szpitali jest dramatyczna – widmo prawie miliardowego zadłużenia wiąże się z realnym zagrożeniem ich funkcjonowania, a co za tym idzie – funkcjonowania Uczelni. Stąd też konieczność radykalnych zmian, opartych na szczegółowych analizach ekonomicznych i finansowych. Te zmiany są po prostu konieczne – i trzeba natychmiast do nich przystąpić, zamiast żyć w ułudzie, że uda się naprawić sytuację przez kosmetyczne lub pozorowane działania. Niektórzy chcieliby się skupić na poszukiwaniu winnych zaistniałego stanu. Abstrahując od tego, że przyczyny są złożone i są pokłosiem wielu, wielu lat zaniedbań, to i tak nie uzdrowi to w żaden sposób aktualnej sytuacji. Dlatego podjęliśmy decyzję o konsolidacji szpitali, dającej szansę na lepszą kontrolę zarządczą i uwspólnienie wielu obszarów działania, powielanych dotychczas w poszczególnych szpitalach. W dwóch z tych podmiotów zmuszeni byliśmy dokonać zmiany na stanowisku Dyrektora – w Centralnym Szpitalu Klinicznym funkcję tę objął Pan Piotr Nowicki, a w Szpitalu Dzieciątka Jezus – Pani Anna Łukasik. Życzę, aby podejmowane działania nie tylko przyniosły Państwu osobistą satysfakcję, ale aby przysporzyły wymiernych korzyści naszym szpitalom i Uczelni. Wierzę, że restrukturyzacja i wprowadzenie nowoczesnych rozwiązań przyczynią się do poczynienia istotnych oszczędności, jak również umożliwią pozyskanie na godziwych warunkach finansowania zewnętrznego, które w kilkunastoletniej perspektywie pozwoli nam – jak miemam – na wyjście z opresji. Jednak absolutnie niezbędne jest zrozumienie powagi tej sytuacji. Wszyscy kochamy różę. Ale tutaj płonie las. Myślę, że nie muszę nikomu tłumaczyć, co to oznacza i z koniecznością jakich działań się wiąże. Chcę też zadać kłam stwierdzeniom, jakoby konsolidacja szpitali była przeszkodą w pozyskaniu środków finansowych przeznaczonych na modernizację Kampusu Lindleya i że doprowadzi do likwidacji Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus. Wręcz przeciwnie. Pragnę publicznie zadeklarować, że nie zaprzestaniemy wysiłków – i to wszelkimi dostępnymi metodami – zmierzających do uzyskania wieloletniego programu inwestycyjnego. Zapewniam, że uzyskane na ten cel pieniądze zostaną dobrze wydane i pozwolą stworzyć na terenie Kampusu Lindleya nowoczesny obiekt szpitalny.

Teraz najwyższy czas na trochę optymizmu. Chcę poruszyć niezwykle istotny wątek, jakim jest federalizacja Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z Uniwersytetem Warszawskim. Do celu tego zmierzamy przez działania podejmowane już od dwóch lat. Skłoniła nas do tego wspólna historia, jak i sytuacja bieżąca, wypływająca z możliwości stworzonych przez omawianą już dzisiaj Ustawę 2.0. Dotychczasowe prace i zacieśnianie więzów między obydwoma Uczelniami, jak też działania – w tym organizacyjne i formalne – które podejmiemy w bieżącym roku akademickim, pozwolą nam – jak mi nie mam – na otwarcie podwojów Uniwersytetu Federacyjnego już 1 października 2019 roku. Będziemy wspólnie prowadzić badania naukowe, aplikować o wysokie granty, poddamy ocenie nasz dorobek naukowy, wspólnie poprowadzimy szkoły doktorskie, wspólnie będą prowadzone wybrane zajęcia dla studentów obu uczelni, a naszym studentom, doktorantom i pracownikom zostaną udostępnione zasoby biblioteczne oraz obiekty sportowe i socjalne. Czego spodziewamy się w efekcie tych działań? Przede wszystkim tego, że oba uniwersytety odzyskają to, czego w sztuczny i brutalny sposób zostały przed 70 laty pozbawione, to, czego od tamtego czasu im brakuje. Staniemy się „pełnym” uniwersytetem. Niewątpliwie doprowadzimy też w ten sposób do powstania potężnej uczelni, będącej liderem zarówno w krajowych, jak i międzynarodowych rankingach. Mamy też nadzieję, że ruch ten korzystnie wpłynie na finansowanie nauki w nowej federacyjnej jednostce. Bardzo dziękuję Panu Rektorowi, Profesorowi Marcinowi Pałysowi, za to, że wraz ze swoim zespołem zechciał tak bardzo zaangażować się w prace zmierzające do federalizacji naszych uniwersytetów. To właśnie ta wizja, panoramiczne myślenie i wybieganie w odległą przyszłość sprawiają, że wspólny cel jest już tak bliski. Dziękuję też za pośrednictwem Jego Magnificencji Wysokiemu Senatowi Uniwersytetu Warszawskiego, który zechciał na posiedzeniu w dniu 26 września wysłuchać mojego wystąpienia i – co chciałbym mocno zaakcentować – z wielkim entuzjazmem odniósł się do idei federalizacji naszych Uczelni. Wszystko to pozwoli nam podpisać już 16 października List Intencyjny dedykowany zagadnieniu federalizacji.

Będąc przy dobrych i optymistycznych informacjach, chcę Państwu oznajmić, że budowa naszego nowoczesnego Centrum Stomatologii postępuje zgodnie z planem. Powstaje na naszych oczach wspaniały obiekt, który już w przyszłym roku kalendarzowym otworzy swoje podwoje, na co czeka cała społeczność akademicka naszej Uczelni, ale przede wszystkim pracownicy i studenci Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, z Panią Dziekan Profesorem Elżbietą Mierzińską-Nastalską na czele. Nie chcemy, aby był to kolejny obiekt, do którego Uczelnia musi dokładać. Dlatego też postanowiliśmy, aby był sprzężony z naszym doskonale prosperującym Centrum Medycznym WUM. Znając talenty organizacyjne i zdolności zarządcze Pani Prezes Ewy Trzepli, znanej powszechnie jako Gazela Biznesu, możemy spodziewać się także tutaj wymiernych efektów finansowych, co niewątpliwie pomoże efektywnie prowadzić dydaktykę i uprawiać naukę. Zbliżamy się także coraz bardziej do rozpoczęcia innej niezwykle ważnej inwestycji, jaką jest Centrum Symulacji Medycznych. Chcę podkreślić, że już dawno bylibyśmy posiadaczami tego centrum, gdybyśmy przyjęli – wzorem innych uczelni medycznych – wariant minimalistyczny. Jednak zdecydowaliśmy się na stworzenie centrum ekscelencji, które oprócz podstawowej działalności dydaktycznej poprowadzi również szeroko zakrojoną działalność komercyjną. Nie sposób nie wspomnieć o tym, że przedsięwzięcie to realizujemy wspólnie z jednym z najbardziej prestiżowych uniwersytetów na świecie, jakim jest kanadyjski McGill University w Montrealu. Dokładnie przed miesiącem podpisaliśmy niezwykle istotną umowę z MMI Montreal Medical International, będącym agendą McGill University, zajmującą się wykorzystaniem i udostępnianiem własności intelektualnej tego światowego lidera edukacji medycznej. Na mocy tej umowy MMI staje się 20-procentowym udziałowcem spółki WUM-Investment, której została powierzona realizacja inwestycji, a następnie zarządzanie jej działalnością. Pan Prezes Grzegorz Pawlus ma z pewnością trudne zadanie, ale też niezwykle pole do popisu. Wierzę, że przy wsparciu partnerów z McGilla da sobie świetnie z tym radę. Mamy też wiążące porozumienie z Fundacją Ronalda McDonalda, na mocy którego wkrótce – jak mi nie mam – rozpoczniemy budowę Domu dla Rodzin Pacjentów Szpitala Pediatricznego, połączonego z Przedszkolem WUM. Szkoda, że tak bardzo przeciągają się sprawy formalne – szkoda, że Prokuratura Generalna nie może wzbić się na wyżyny i wydać postanowienia, które – naprawdę w imię słusznej sprawy – pozwoli na rozpoczęcie tej wspaniałej i oczekiwanej przez wszystkich inwestycji.

Uniwersytet to także – a nawet przede wszystkim – studenci. Naszą misją jest zarówno ich kształcenie, jak i kształtowanie ich postaw. W okrągłą rocznicę odzyskania niepodległości nie sposób nie przytoczyć słów wielkiego Kanclerza Korony Królestwa Polskiego, Jana Zamoyskiego, który proroczo stwierdził, zakładając w 1600 roku Akademię Zamojską,

że „takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”. Toteż ochoczo przystępujemy w rozpoczynającym się roku akademickim 2018/2019 do edukacji naszych studentów, w tym tych nowo przyjętych, których bardzo serdecznie witam w murach Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Przez najbliższych kilka lat – w zależności od obranego kierunku – będzie to Wasz drugi dom. A w zasadzie to chyba nawet pierwszy, biorąc pod uwagę ogrom zadań i pracy, z jakim zetkniecie się już niebawem. Gratuluję Wam sukcesu rekrutacyjnego. Pokonaliście niemałą konkurencję – jesteście więc najlepszymi z najlepszych. Zachęcam Was do tego, abyście zachłannie czerpali wiedzę – nie lękajcie się pytać i drążyć nurtujące Was zagadnienia i problemy. My, Wasi nauczyciele, jesteśmy tu po to, aby przekazywać Wam naszą wiedzę, wspólnie z Wami rozwiązywać problemy i poszukiwać odpowiedzi na te trudne pytania. Dołożymy wszelkich starań, aby robić to jak najlepiej – w myśl zasady, iż „żeby kogoś zapalić, trzeba samemu płonąć”. Dzisiaj, w imieniu nas wszystkich, deklaruje ten zapal. Życzę, aby studiowanie na naszej Uczelni przyniosło Wam wiele satysfakcji i radości, żebyście spełniali swoje marzenia, żebyście uzyskali upragnione zawody, które w przyszłości z pewnością będziecie realizować z pasją, pomagając tym wszystkim, którzy tej pomocy będą od Was oczekiwać. Niech ta pasja nigdy Was nie opuszcza. Jeśli tak będzie, zawsze będziecie szczęśliwi i spełnieni. Za chwilę dokonam symbolicznej immatrykulacji tych studentów, którzy w procesie rekrutacji na poszczególne kierunki uzyskali najlepsze wyniki. Gratuluję Wam z całego serca i życzę kolejnych sukcesów na obranej przez Was drodze.

W dniu Inauguracji nowego roku akademickiego przekazuję również najlepsze życzenia pracownikom naszej Uczelni – nauczycielom akademickim, pracownikom naukowym, doktorantom, administracji, pracownikom technicznym. Niech ten rok, mimo że trudny, przyniesie wszystkim Państwu wiele radości i satysfakcji z pracy, którą wykonujecie z wielkim poświęceniem. Życzę także, aby w bieżącym roku w istotny sposób odczuli Państwo realne korzyści finansowe związane z podwyżką wynagrodzeń, która będzie miała miejsce w grupie pracowników będących nauczycielami akademickimi. Dołożymy również starań, aby wygospodarować ze środków własnych kwoty, które pozwolą podnieść uposażenia pozostałym pracownikom, w tym także administracji.

Chciałbym podziękować osobom, które mnie wspierają i pomagają w kierowaniu Uczelnią, a także skutecznie dbają o to, żebym nie stracił kontaktu z rzeczywistością. Dziękuję Członkom Wysokiego Senatu, Prorektorom naszej Uczelni, Dziekanom poszczególnych Wydziałów i Członkom Rad tychże Wydziałów, kierownikom jednostek organizacyjnych, Pani Kanclerz i Jej Zespołowi, Dyrektorom Pionów, Kierownikom Działów, pracownikom Biura Rektora i Asystentom. Przypominam Państwu, że minęły dwa lata, od kiedy powierzyliście Państwo kierowanie Uczelnią swojemu obecnemu Rektorowi i jego Zespołowi. Traktujemy to jako szczególną misję, będącą z pewnością zaszczytem, ale też – a nawet przede wszystkim – wiążącą się z wielką odpowiedzialnością. Absolutnie nie chcę się uskarżać, ale przyszło nam zmierzyć się z wielkimi wyzwaniami – takimi, jak chociażby dostosowanie Uczelni do wymogów nowej Ustawy, czy też ratowanie szpitali klinicznych. Proszę pamiętać, że w naszych działaniach kierujemy się przede wszystkim dobrem Uczelni – zachęcam wszystkich Państwa, aby właśnie z tej perspektywy oceniać podejmowane przez nas aktywności, zamiast upraszczać i czynić to w oderwaniu od pełnego kontekstu. Sytuacja, w jakiej się znajdujemy, wymaga praktycznie na co dzień podejmowania trudnych decyzji, od których się nie uchylamy, co z pewnością nie przysparza nam popularności. Jednak nie jesteśmy koniunkturalni i zapewniam, że nigdy nie będziemy działali dla poklasku. Jest oczywiste to, że nie rzadko spotykamy się z krytyką – i dobrze, bo to nieodzowny element demokracji. Ale niech ta krytyka będzie przynajmniej konstruktywna, a nie uprawiana dla zasady, nieniosąca za sobą żadnych propozycji, żadnych rozsądnych alternatywnych rozwiązań. Wszystkich etatowych krytykantów gorąco zachęcam do tego, aby zawsze przynajmniej zastanowili się nad tym, jaką decyzję podjęliby, będąc na naszym miejscu. I czy – idąc dalej – w ogóle byłiby w stanie ją podjąć... Może po takim ćwiczeniu dostrzegą, że świat nie jest zerojedynkowy. Gorąco proszę wszystkich Państwa o dalsze wsparcie, a także o jeszcze większe zrozumienie, które zawsze jest pomocne w podejmowanych przez nas działaniach.

Szanowni Państwo, życzę Państwu i sobie, życzę nam wszystkim, abyśmy wspólnie i skutecznie, ale przede wszystkim nadal w jak najlepszej atmosferze prowadzili Warszawski Uniwersytet Medyczny przez meandry otaczającej nas i – niestety – piętrzącej wciąż nowe problemy rzeczywistości, w myśl sparafrazowanej starożytnej zasady:

Salus Universitatis Suprema Lex.

3.10. | Immatrykulacja studentów II Wydziału Lekarskiego

Władze rektorskie i dziekańskie uczestniczące w immatrykulacji

Ceremonia pasowania na studenta

3 października niemal 600 studentów I roku II Wydziału Lekarskiego złożyło ślubowanie, dołączając tym samym do społeczności akademickiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Uroczystość immatrykulacji studentów poprowadził Dziekan prof. Marek Kuch. Przybyli m.in.: reprezentujący Rektora Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji prof. Wojciech Braksator, Dziekan WF prof. Piotr Wroczyński, Dziekan CKP prof. Bolesław Samoliński, Prodziekani II WL: prof. Bożena Werner, prof. Artur Mamcarz, dr hab. Magdalena Malejczyk, dr hab. Dariusz Białoszewski, Kierownik Studium Doktoranckiego II WL prof. Magdalena Marczyńska, Prodziekani WNoZ prof. Katarzyna Koziak, Wiceprezes Krajowej Rady Fizjoterapeutów dr Zbigniew Wroński.

Dziekan II WL prof. Marek Kuch zwrócił się do nowo przyjętych studentów ze słowami otuchy i wsparcia przed rozpoczęciem trudnych, ale fascynujących studiów na jednej z najlepszych Uczelni w kraju. Zapewnił, że Uniwersytet dołoży wszelkich starań, aby przeobrażenia, które czekają w najbliższym czasie szkolnictwo wyższe, nie naraziły na szwank studentów.

Prorektor prof. Wojciech Braksator pogratulował immatrykulowanym sukcesu rekrutacyjnego i powiedział, że rozpoczynają nowy, wyjątkowy etap swojego życia na Uczelni łączącej wieloletnią tradycję z nowoczesnością. „Warszawski Uniwersytet Medyczny to uczelnia, która pomoże Państwu urzeczywistniać marzenia i realizować plany. Dołączacie

bowiem do środowiska uniwersyteckiego, które jest ambitne, otwarte, nowoczesne i daje wielkie możliwości rozwoju. Tworzą je osoby, które kochają to, co robią i które chętnie dzielą się swoją wiedzą i doświadczeniem ze studentami. Kadra akademicka naszego Uniwersytetu to wspaniali, bezpośredni ludzie, którzy będą Państwu towarzyszyć na drodze do wykonywania wybranego zawodu medycznego. Co ważne, to nie teoretycy, ale praktycy, którzy na co dzień wykonują zawody, w których tajniki będą Państwa wprowadzać” – mówił prof. Wojciech Braksator. Podkreślił także, że powołany w 1975 roku II WL dynamicznie się rozwija, zaś oferta edukacyjna zmienia się i uatrakcyjnia, odpowiadając z jednej strony na wytyczne płynące z Unii Europejskiej, z drugiej zaś – na bieżące potrzeby rynku.

Po odebraniu przez Dziekana ślubowania studentów I roku II WL złożono gratulacje tym osobom, które uzyskały najlepsze wyniki podczas rekrutacji. Ponadto wszyscy nowo przyjęci otrzymali z rąk prof. Marka Kucha okolicznościowe piny stanowiące emblemat II WL.

Nowych członków społeczności uczelnianej przywitani także Mateusz Dankowski – Przewodniczący Zarządu Samorządu Studentów II WL oraz Elwira Bukowiecka – Przewodnicząca Zarządu Samorządu Studentów English Division.

Mateusz Dankowski – Przewodniczący Samorządu Wydziałowego

4.10. Immatrykulacja studentów i doktorantów Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

4 października w poczet społeczności uczelnianej oficjalnie przyjęto studentów kierunków lekarsko-dentystycznego, techniki dentystyczne, zdrowie publiczne – specjalność higiena stomatologiczna, studentów English Dentistry Division oraz słuchaczy Studium Doktoranckiego.

Uroczystość poprowadziła Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska. W Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka zasiedli także Prodziekani WLD: prof. Dorota Olczak-Kowalczyk, prof. Michał Ciurzyński, prof. Kazimierz Szopiński oraz prof. Sylwia Stotwińska – Kierownik Studium Doktoranckiego WLD. Ponadto przybyli: Dziekan CKP prof. Bolesław Samoliński, Prodzikan II WL prof. Artur Mamcarz i p.o. Zastępca Kanclerza Stanisław Pitucha.

Dziekan prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska podkreśliła, że kierowany przez nią Wydział plasuje się na czołowych pozycjach w ogólnopolskich rankingach wśród kierunków lekarsko-dentystycznych, zaś absolwenci WLD zajmują pierwsze miejsca podczas Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego. Wyraziła nadzieję, że immatrykulowani będą uczestniczyć w budowaniu marki warszawskiej stomatologii i współtworzyć społeczność akademicką. Zachęcała do aktywności naukowej, samorządowej i organizacyjnej.

Prof. Kazimierz Szopiński, zwracając się do studentów rozpoczynających naukę w języku angielskim, pogratulował im podjętego wyboru oraz wyraził nadzieję, że studia nie tylko pozwolą zgłębić wiedzę medyczną, ale będą też okazją do poznania polskiej kultury i nawiązania znajomości.

Ślubowanie studentów studiów polskojęzycznych odebrała prof. Dorota Olczak-Kowalczyk, studentów EDD – prof. Kazimierz Szopiński, a uczestników studiów doktoranckich – prof. Sylwia Stotwińska. Podczas immatrykulacji wyróżniono studentów i doktorantów reprezentujących Wydział w czasie Centralnej Inauguracji Roku Akademickiego, którzy osiągnęli najlepsze wyniki w czasie rekrutacji. Wręczono także akty powołania do pocztu sztandarowego sześciorgu studentom.

Do nowych członków społeczności uczelnianej zwrócił się przedstawiciel Samorządu Wydziału Lekarsko-Dentystycznego Stanisław Pawlak. Wykład inauguracyjny zatytułowany „Nauki podstawowe w stomatologii – oczekiwania, możliwości, rzeczywistość” wygłosił dr hab. Marcin Ufnal z Zakładu Fizjologii i Patofizjologii Eksperymentalnej.

Przemawia Dziekan prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska

Władze dziekańskie Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

Wręczenie indeksu doktoranta

Prof. Kazimierz Szopiński – Prodzikan ds. Nauczania w Języku Angielskim i Współpracy z Zagranicą

9.10.

Immatrykulacja studentów i doktorantów I Wydziału Lekarskiego

9 października odbyła się uroczystość, podczas której studenci czterech kierunków (lekarskiego, audiofonologii z protetyką słuchu, elektrowizji, logopedii ogólnej i klinicznej) oraz słuchacze Studium Doktoranckiego oficjalnie rozpoczęli kształcenie na najstarszym wydziale naszej Uczelni. Immatrykulacji przewodniczył Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski.

W wydarzeniu uczestniczyli Prorektorzy – prof. Barbara Górnicka i prof. Krzysztof J. Filipiak, Prodziekani I WL – prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska, prof. Rafał Krenke, prof. Krzysztof Czajkowski, prof. Lidia Rudnicka, dr hab. Przemysław Kunert, a ponadto Kierownik Studium Doktoranckiego I WL dr hab. Bożena Kociszewska-Najman, kierownicy Katedr, Klinik i Zakładów, w których prowadzone są zajęcia dla studentów I roku, członkowie Rady Wydziału.

Prof. Paweł Włodarski, gratulując studentom zdobycia indeksu, podkreślił, że lata spędzone w murach Uczelni to znacznie więcej niż dążenie do uzyskania dyplomu. Następne pięć lat będą okazją do poznania samych siebie, własnych ograniczeń i talentów. Zapewnił nowo przyjętych o wsparciu Uniwersytetu i zachęcał do zawiązywania przyjaźni oraz rozwijania zainteresowań pozamedycznych. Odnosząc się do czekających Uczelnię przeobrażeń w związku z wprowadzeniem Konstytucji dla Nauki, zapewnił, że w żaden sposób nie ucierpi na tym jakość kształcenia.

Prof. Barbara Górnicka przypomniała, że w profesje medyczne jest wpisana konieczność ciągłego kształcenia się. „Studiowanie na kierunkach medycznych wymaga dużego wysiłku. Przed Państwem pierwszy rok intensywnej pracy, potem kolejne, i tak do końca życia, bowiem w zawodach medycznych nauka nigdy się nie kończy. Nauka łatwa nie będzie, lecz satysfakcja z pomocy niesionej drugiemu człowiekowi stanie się rekompensatą trudów i wytężonej pracy” – mówiła. Zwracając się do doktorantów, prof. Barbara Górnicka pogratulowała im pasji i twórczego ducha oraz stwierdziła, że stanowią przyszłą kadrę Uczelni.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było złożenie ślubowania, które odebrała od studentów prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska. Wyróżniono osoby z najlepszymi wynikami podczas rekrutacji. Wręczono akty powołania członkom poczty sztandarowej. Ślubowanie na ręce dr hab. Bożeny Kociszewskiej-Najman złożyli także uczestnicy studiów doktoranckich. Najlepsi spośród przyjętych odebrali pisemne gratulacje. Z ramienia Samorządu Studentów I WL słowa powitania skierowała do młodszych kolegów i koleżanek Karolina Kurlenko, zaś w imieniu Samorządu Doktorantów do immatrykulowanych zwrócił się Karol Taradaj.

Wykład inauguracyjny „Czy medycyna wydłuża życie?” wygłosił prof. Zbigniew Gaciong – Kierownik Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii.

19.10.

Immatrykulacja doktorantów II Wydziału Lekarskiego, Wydziału Farmaceutycznego i Wydziału Nauki o Zdrowiu

19 października słuchacze studiów trzeciego stopnia II Wydziału Lekarskiego, Wydziału Farmaceutycznego i Wydziału Nauki o Zdrowiu odebrali indeksy doktoranta. Spotkanie poprowadził Dziekan II WL prof. Marek Kuch, któremu towarzyszyli Dziekan WF prof. Piotr Wroczyński i Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski. Przybyli także: Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia prof. Barbara Górnicka, Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii prof. Jadwiga Turło, Przewodnicząca Uczelnianego Kolegium Studiów Doktoranckich prof. Katarzyna Życińska, Kierownicy Studiów Doktoranckich poszczególnych Wydziałów: prof. Magdalena Marczyńska, prof. Dorota Maciejewska i prof. Jacek Przybylski, a także członkowie władz dziekańskich: Prodziekan II WL prof. Magdalena Malejczyk, Prodziekan ds. Oddziału Fizjoterapii II WL dr hab. Dariusz Białoszewski, Prodziekan ds. Przewodów Doktorskich i Współpracy z Zagranicą WNoZ prof. Katarzyna Koziak.

Dziekani powitali immatrykulowanych w gronie doktorantów naszej Uczelni, życzyli im powodzenia i sukcesów podczas prowadzenia przyszłych projektów naukowych. Zapewnili, że pomimo nadchodzących przekształceń wynikających ze zmian wprowadzonych przez Ustawę 2.0 Uczelnia postara się stworzyć dla nich jak najlepsze warunki kształcenia.

Przemawiająca w imieniu władz rektorskich prof. Barbara Górnicka pogratulowała nowym doktorantom zakończonej sukcesem rekrutacji i wyraziła radość z faktu, że wspólnota akademicka powiększa się o nowych naukowców. Życzyła im spełnienia marzeń związanych ze studiami doktoranckimi i zapewniła, że Uczelnia będzie pomagać w ich urzeczywistnieniu.

Do immatrykulowanych zwrócili się także: prof. Katarzyna Życińska, prof. Dorota Maciejewska, prof. Magdalena Marczyńska i prof. Jacek Przybylski. W imieniu Samorządu Doktorantów głos zabrała przedstawicielka Zarządu Samorządu Doktorantów Sandra Górńska.

Wręczenie dyplomów licencjatom Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

Władze rektorskie, dziekańskie i administracyjne wraz z absolwentami kierunków licencjackich WLD

21 września 37 absolwentów kierunków techniki dentystyczne oraz zdrowie publiczne – specjalność higiena stomatologiczna, prowadzonych na Wydziale Lekarsko-Dentystycznym, odebrało dyplomy ukończenia studiów I stopnia.

Uroczystość poprowadziła Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska. Władze rektorskie reprezentował Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji prof. Wojciech Braksator. Przybyli również: Prodziekan ds. Nauczania w Języku Angielskim i Współpracy z Zagranicą WLD prof. Kazimierz Szopiński, Kierownik Studium Doktoranckiego WLD prof. Sylwia Słotwińska, Prodziekan ds. Kierunku Położnictwo WNoZ prof. Piotr Węgrzyn, p.o. Zastępcy Kanclerza WUM Stanisław Pitucha.

Prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, zwracając się do zebranych, przypomniała, że Uczelnia po raz piętnasty przyznała dyplomy absolwentom studiów licencjackich. Zwróciła uwagę, że zarówno techniki dentystyczne, jak i higiena stomatologiczna to specjalności mające dużą rolę i znaczenie w zintegrowanej opiece nad pacjentem oraz efektywnym działaniu zespołu stomatologicznego. Zaapelowała jednak, aby nie poprzestawać na wiedzy zdobytej podczas trzyletniej edukacji na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Podkreśliła, że studia dają jedynie podstawę wiedzy, a rozwój zawodowy polega na stałym podnoszeniu swoich kompetencji i śledzeniu postępów w stomatologii.

W imieniu Rektora prof. Mirosława Wielgosia słowa do dyplomowanych skierował prof. Wojciech Braksator. Wyraził przekonanie, że nasza Alma Mater stworzyła warunki pozwalające zdobyć wiedzę i wykształcić podstawy, które uczynią absolwentów dobrymi specjalistami w swoim zawodzie. Przyznał, że choć otrzymanie dyplomu wieńczy okres wytężonej pracy, to rozpoczęty właśnie nowy etap związany z karierą zawodową powinien cechować się stałym dążeniem do podnoszenia swoich kwalifikacji i poszerzania wiedzy. Prof. Wojciech Braksator przekazał podziękowania dla Dziekana Wydziału, nauczycieli i pracowników naukowo-dydaktycznych za wkład włożony w kształcenie młodzieży.

Głos zabrała również Zuzanna Tarnowska z kierunku techniki dentystyczne. Dziękując swoimi wspomnieniami i refleksjami z okresu studiowania, powiedziała, że był to czas metamorfozy, która uczyniła ich dorosłymi i samodzielnymi, zaś trzy lata spędzone na Uczelni nie tylko przygotowały ich do wykonywania zawodu, ale też zaowocowały nowymi przyjaźniami.

Cezary Ksel

Dyplomatorium na Wydziale Nauki o Zdrowiu

18 października odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów doktora habilitowanego nauk o zdrowiu, doktora nauk medycznych, doktora nauk o zdrowiu oraz dyplomów licencjata absolwentom kierunku ratownictwo medyczne. Specjalne gratulacje złożono nowemu profesorowi Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Spotkanie poprowadził Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski. Oprócz Rektora prof. Mirosława Wielgosia w dyplomatorium uczestniczyli: Prorektor prof. Andrzej Deptała, Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski, Dziekan CKP prof. Bolesław Samoliński oraz Prodziekani WNoZ: prof. Katarzyna Koziak, prof. Piotr Węgrzyn, dr hab. Joanna Gotlib. Przybył również dr hab. Jacek Sobocki, który dotychczas pełnił funkcję Prodziekana ds. Oddziału Dietetyki i Kierunku Ratownictwo Medyczne, a także członkowie Rady Wydziału, promotorzy i promotorzy pomocniczy nowych doktorów.

Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski przypomniał, że do tej pory Wydział Nauki o Zdrowiu przeprowadził ponad 130 przewodów doktorskich i ponad 30 habilitacji, zaś w tym roku z sukcesem zakończono jeden przewód na tytuł naukowy profesora, 5 przewodów na stopień doktora habilitowanego nauk o zdrowiu oraz 11 przewodów na stopień doktora. Absolwentów ratownictwa medycznego, dla których uroczystość była ukoronowaniem trzech lat studiów, prof. Piotr Małkowski zachęcał do kontynuowania kształcenia na naszej Uczelni.

Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś zauważył, że stopnie i tytuły naukowe świadczą o rozwoju zawodowym i znaczących osiągnięciach w pracy badawczej. Podkreślił jednak, że podstawową misją

pracowników nauki powinien być nie tylko własny rozwój, ale też kształcenie młodszych kolegów i koleżanek oraz dążenie do rozbudzania w nich pasji naukowej.

Gratulacje z okazji uzyskania tytułu profesora w dziedzinie nauk o zdrowiu otrzymała prof. Katarzyna Koziak. Pięciu osobom wręczono dyplom doktora habilitowanego nauk o zdrowiu. Otrzymali je: dr hab. Edyta Krzych-Fałta, dr hab. Mariusz Panczyk, dr hab. Dorota Raczkiewicz, dr hab. Paweł Stefanoff i dr hab. Dorota Włodarczyk. Następnie, po złożeniu ślubowania, jednej osobie wręczono dyplom doktora nauk medycznych, zaś 11 – dyplom doktora nauk o zdrowiu.

W roku akademickim 2017/2018 dyplom licencjata na kierunku ratownictwo medyczne otrzymało 60 osób, w tym dwóch wyróżnionych: Maciej Krajsman i Marcin Oleksiuk, którym dodatkowo wręczono bluzy ufundowane przez Dziekana WNoZ. Specjalny upominek otrzymała także Kinga Czerwińska – starościna roku. Ponadto Katarzyna Ładno – Dyrektor Oddziału w Warszawie INTER Polska wręczyła mgr Sylwii Borychowskiej i mgr Iwonie Włodek (absolwentkom studiów II stopnia na kierunku pielęgniarstwo) nagrodę ufundowaną przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe INTER Polska SA.

Następnie do zgromadzonych zwrócili się przedstawiciele nowych doktorów habilitowanych (dr hab. Edyta Krzych-Fałta), doktorów (dr Ewa Zawilińska) oraz absolwentów kierunku ratownictwo medyczne (Kinga Czerwińska).

Część artystyczną wypełnił koncert kwartetu smyczkowego Orkiestry WUM.

Cezary Ksel

Absolwenci kierunku ratownictwo medyczne

WUM i UW
powiedziały
„tak”

Rektor Uniwersytetu Warszawskiego oraz Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego podczas swoich wystąpień

16 października 2018 roku w Sali Złotej Pałacu Kazimierzowskiego Warszawski Uniwersytet Medyczny i Uniwersytet Warszawski podpisały list intencyjny w sprawie utworzenia federacji. Ścisła współpraca WUM i UW pozwoli lepiej wykorzystać potencjał obu uczelni, uniwersytety będą mogły wspólnie prowadzić bardziej wszechstronne projekty naukowe, które będą dotyczyć najważniejszych wyzwań współczesności, wymagające wiedzy i doświadczenia specjalistów z obu uczelni, a także infrastruktury, którą dysponują.

„Uniwersytet Warszawski i Warszawski Uniwersytet Medyczny potrzebują siebie. Uniwersytet bez medycyny jest niepełnym uniwersytetem, a medycyna bez innych nauk nie może się tak dobrze rozwijać, jak po niej tego oczekujemy” – powiedział Rektor Uniwersytetu Warszawskiego prof. Marcin Pałys, uroczyście otwierając spotkanie. „Chcielibyśmy dążyć do współpracy naukowej, w tym wspólnych grantów i przedsięwzięć badawczych, do lepszego kształcenia studentów i doktorantów, czyli realizować takie przedsięwzięcia, jak np.: wykłady czy przedmioty fakultatywne na WUM, kształcenie językowe na UW, studia podyplomowe, indywidualizowane programy studiów dla najbardziej uzdolnionych studentów czy wspólne prowadzenie przedmiotów na różnych kierunkach studiów. Chcielibyśmy również, aby federacja obejmowała wspólny system szkół doktorskich, który powinien być skrojony na miarę tych czasów, w których działalność interdyscyplinarna jest równie ważna, jak działalność poszczególnych dyscyplin nauki” – dodał prof. Marcin Pałys.

Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Mirosław Wielgoś w swoim wystąpieniu odniósł się do wątku historycznego, podkreślając, że proces federalizacji WUM i UW jest czymś naturalnym. „Przypomnę, że wywodzimy się z tego samego źródła, że mamy wspólne korzenie. Przecież kiedyś byliśmy jednym Uniwersytetem, a Wydział Lekarski był jednym z wydziałów, które tworzyły Odrodzony Uniwersytet. Przypomnę również, że wielu medyków pełniło funkcję rektora Uniwersytetu Warszawskiego. Wystarczy wspomnieć choćby pierwszego rektora Uniwersytetu Warszawskiego Józefa Polikarpa Brudzińskiego, jak również Franciszka Czubalskiego – ostatniego rektora wspólnego uniwersytetu, który następnie został pierwszym rektorem Akademii Medycznej w Warszawie. Obecnie musimy już myśleć nie tylko o historii, którą mamy wspólną, ale także o wspólnej przyszłości” – powiedział prof. Mirosław Wielgoś.

Podczas swoich wystąpień zarówno Rektor WUM, jak i Rektor UW podkreślali, że bez wątpienia jedną z głównych korzyści, jakie niesie federalizacja, jest wzrost pozycji obu uczelni w rankingach krajowych, jak i międzynarodowych. „Głównym celem jest wzrost pozycji międzynarodowej naszych Uczelni, tam gdzie możemy prowadzić wspólnie badania – możemy osiągnąć wartość dodaną, która jest tak istotna, że pozwoli nam na znacznie większą widzialność na świecie. Pragniemy zapewnić wszechstronne kształcenie naszych studentów, przyciągać talenty zarówno wśród studentów, doktorantów, jak i pracowników, którzy chcieliby realizować swoje ambicje w uczelniach dających szerokie możliwości rozwoju” – podkreślił Rektor UW. „Jednym z istotnych elementów jest znacząca poprawa pozycji wspólnego Uniwersytetu. Na posiedzeniach Senatu przedstawiałem symulacje, które pokazują, jak bardzo wzrośnie pozycja zarówno w rankingach międzynarodowych, jak i w skali kraju. Rzeczywiście Ustawa 2.0 daje nam możliwości wykorzystania tej drogi, jaką jest federalizacja, przez co utrzymamy tożsamość uczelni, ale będziemy mogli być oceniani jako jeden uniwersytet” – zaznaczył Rektor WUM.

*Dumni Rektorzy prezentują
podpisany list intencyjny*

*Uroczystość zgromadziła
dużą liczbę gości z WUM i UW*

*Gratulacje dla Rektora
od prof. Jacka Małejczyka
i dr. hab. Dariusza Białoszewskiego*

Chwila dla dziennikarzy

Uczelnie zamierzają razem realizować projekty naukowe, wspólnie prowadzić wybrane zajęcia dydaktyczne, umożliwić studentom i pracownikom uczelni partnerskiej korzystanie ze swojej infrastruktury. Federacja zaczęłaby działać w październiku 2019 roku. Jej celem jest utworzenie wspólnego systemu szkół doktorskich, dzięki któremu kształcenie będzie otwarte dla doktorantów WUM i UW. Federacja umożliwi studentom i doktorantom szerszy udział w zajęciach dydaktycznych partnerskiej uczelni. Będą także mogli uczestniczyć w działalności kół naukowych oraz inkubatora przedsiębiorczości drugiej uczelni. Studenci, doktoranci i pracownicy będą mieli dostęp do infrastruktury partnera. Uczelnie będą wspólnie uczestniczyły w konkursach grantowych i realizowały projekty naukowe.

Od ubiegłego roku akademickiego WUM i UW stopniowo zacieśniają współpracę naukową i dydaktyczną. Od listopada 2017 do maja 2018 roku odbywały się spotkania naukowców obu uczelni. Brali w nich udział przedstawiciele nauk ścisłych, przyrodniczych i medycznych, ale także zajmujących się prawem, bioetyką, logopedią, zarządzaniem i historią medycyny. Od 1 października 2018 roku UW i WUM uruchamiają wspólnie program mikrograntów. Pracownicy i doktoranci z obu uczelni mogą ubiegać się o dotacje na prowadzenie wspólnych badań finansowanych ze środków zewnętrznych. W styczniu 2018 roku obie uczelnie podpisały porozumienie o uruchomieniu pilotażowego programu międzyuczelnianych zajęć fakultatywnych. Studenci WUM i UW mogli zapisać się na wybrane przedmioty oferowane przez partnerską uczelnię. Zajęcia odbywały się w semestrze letnim roku akademickiego 2017/2018. W nowym roku akademickim pula zajęć, z których będą mogli skorzystać studenci, zostanie rozszerzona. Studenci i doktoranci obu uczelni uczestniczą też wspólnie w zajęciach organizowanych przez Inkubator UW.

Warszawski Uniwersytet Medyczny oraz Uniwersytet Warszawski mają wspólną tradycję. Do lat 50. XX wieku na UW wykładano medycynę i farmację. Decyzją władz państwowych wiosną 1950 roku oddzielono od Uniwersytetu Wydziały Lekarski i Farmaceutyczny. Z ich połączenia powstała Akademia Medyczna – dzisiejszy Warszawski Uniwersytet Medyczny.

Klaudia Wendycz

na podstawie materiałów prasowych WUM i UW

Awanse, nagrody

- 1 października dr hab. Robert Gałązkowski – Dyrektor Lotniczego Pogotowia Ratunkowego objął stanowisko Prodziekana ds. Oddziału Dietetyki i Kierunku Ratownictwo Medyczne Wydziału Nauki o Zdrowiu.
- Prof. Magdalena Kuźma-Kozakiewicz (Katedra i Klinika Neurologii) oraz prof. Piotr Roszkowski (II Klinika Położnictwa i Ginekologii) otrzymali 3 października z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nominację profesorską.
- Prof. Krzysztof J. Filipiak – Prorektor ds. Umiejędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju został wybrany na stanowisko Prezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego w kadencji 2018-2020, zaś dr hab. Filip M. Szymański (Kierownik Pracowni Prewencji Chorób Układu Sercowo-Naczyniowego I Katedry i Kliniki Kardiologii) został Członkiem Zarządu Głównego i Sekretarzem Towarzystwa.
- Prof. Marek Kulus (Kierownik Kliniki Pneumonologii i Alergologii Wieku Dziecięcego) objął funkcję Prezydenta Polskiego Towarzystwa Alergologicznego w kadencji 2018-2021. W nowych władzach Zarządu Głównego Towarzystwa będzie także zasiadać Kierownik Zakładu Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii prof. Bolesław Samoliński, pełniący funkcję członka zarządu.
- Prof. Małgorzata Kozłowska-Wojciechowska (Kierownik Zakładu Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej) otrzymała tytuł oraz statuetkę „Osobowość 20-lecia: nefarmaceuta, który wpłynął na obraz polskiej farmacji” w plebiscycie portalu farmacja.pl, zorganizowanym z okazji 20-lecia jego istnienia. Pani Profesor została doceniona m.in. za nowoczesne kształcenie studentów i farmaceutów, dające szansę na podniesienie rangi i prestiżu zawodu aptekarza w Polsce.
- Dr hab. Jolanta Kunikowska (adiunkt w Zakładzie Medycyny Nuklearnej) została prezydentem-elektem Europejskiego Towarzystwa Medycyny Nuklearnej (EANM). Funkcję tę będzie pełnił w latach 2019-2020, a następnie, w latach 2021-2022, zostanie prezydentem EANM.
- Dr Michał Ordak (adiunkt w Zakładzie Farmakodynamiki) został przyjęty do grona członków Międzynarodowego Instytutu Statystycznego. W 2019 roku planuje reprezentować WUM na 62. Międzynarodowym Kongresie Statystycznym w Malezji. Dodatkowo będzie organizować Ogólnopolską Konferencję Biostatystyczną.
- Mgr inż. Urszula Piotrowska (doktorantka w Zakładzie Chemii Biomateriałów) i mgr Mateusz Adamiak (asystent z Zakładu Medycyny Regeneracyjnej) znaleźli się w gronie wyróżnionych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego stypendiami dla wybitnych młodych naukowców prowadzących wysokiej jakości badania i posiadających imponujący dorobek naukowy.
- Mgr Lucyna Iwanow (doktorantka w Zakładzie Dydaktyki i Efektów Kształcenia) otrzymała wyróżnienie podczas letniej akademii przedsiębiorczości społecznej PROspołeczni – programu realizowanego w ramach Inkubatora UW. Zaprezentowany przez nią projekt – wyróżniony „za innowacyjność i użycie nowych technologii w rozwiązywaniu starych problemów” – zakłada stworzenie aplikacji mobilnej w postaci gry komunikacyjnej dla studentów, zawierającej opisy przypadków i sytuacji, które faktycznie wydarzyły się na oddziałach.
- Lek. Aleksandra Gąsecka (doktorantka w I Katedrze i Klinice Kardiologii) została członkiem zarządu (nucleolus) Young Thrombosis Researchers Group, działającej przy grupie roboczej Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego Working Group on Thrombosis.
- Projekt zgłoszony przez Warszawski Uniwersytet Medyczny otrzyma dofinansowanie Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej w ramach programu PROM – Międzynarodowa wymiana stypendialna doktorantów i kadry akademickiej, który umożliwia doskonalenie kompetencji doktorantów i kadry akademickiej z Polski i zagranicy, w tym osób pochodzących spoza UE, przez międzynarodową wymianę stypendialną.
- Cztery projekty realizowane w klinikach WUM zostały wyróżnione podczas gali konkursu Złoty Skalpel – nagrody za wybitne innowacje w polskiej ochronie zdrowia:
 - miejsce 2. zajął projekt realizowany w I Katedrze i Klinice Położnictwa i Ginekologii (Kierownik: prof. Mirosław Wielgoś): „Wdrożenie innowacyjnej i ultranowoczesnej metody wewnątrzmacicznej operacji płodów z rozszczepem kręgosłupa w środowisku dwutlenku węgla”, który został zgłoszony przez prof. Mirosława Wielgosia, dr. Przemysława Kosińskiego oraz dr. Roberta Brawurę-Biskupskiego-Samahę;
 - miejsce 2. ex aequo – projekt: „Biodrukowanie 3D rusztowań z wykorzystaniem żywych wysp trzustkowych lub komórek produkujących insulinę w celu stworzenia bionicznej trzustki”, w którym udział brali naukowcy i lekarze z wielu instytucji, a wśród zgłaszających byli m.in. pracownicy Centrum Biostruktury WUM pod kierunkiem prof. Artura Kamińskiego oraz Szpitala Kliniczny Dzieciątka Jezus;
 - miejsce 4. – projekt: „Nowatorskie i unikatowe techniki endoskopowe w terapii pacjentów z łagodnymi i nowotworowymi schorzeniami przewodu pokarmowego”, realizowany w Pracowni Endoskopii Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby (Kierownik: prof. Krzysztof Zieniewicz), który został zgłoszony przez dr. Sławomira Koziela i dr. Jana Pertkiewicza;
 - miejsce 7. – projekt: „Zastosowanie elektronicznej manometrii opłucnowej w wysokoobjętościowej toracentezie, kwalifikacji do pleurodezy i poznawaniu procesów patofizjologicznych zachodzących w jamie opłucnowej”, realizowany w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii, a zgłoszony przez kierownika jednostki prof. Rafała Krenke.

68. spotkanie noblistów z młodymi naukowcami

W dniach 24-29 czerwca br. w Lindau nad Jeziorem Bodeńskim odbyło się po raz 68. spotkanie laureatów Nagrody Nobla z młodymi naukowcami z całego świata – Lindau Nobel Laureate Meeting. W spotkaniu uczestniczyło 39 noblistów i blisko 600 naukowców z 82 krajów. Celem spotkań w Lindau jest integracja środowiska akademickiego, propagowanie wysokiej jakości w nauce, przekaz treści naukowych do opinii publicznej i przedstawiciele sceny politycznej. Tematyka tegorocznego spotkania koncentrowała się wokół fizjologii i medycyny. Program wypełniała szeroka gama wykładów, począwszy od wykładów noblistów w auli „Inselhalle” dotyczących ich badań, stosowanej metodologii, rewolucji w poszczególnych dziedzinach na przestrzeni lat, przez dyskusje na temat nauki, polityki i sztuki oraz sesje polegające na zadawaniu pytań na dowolne

Piknik z prof. Elizabeth Blackburn, laureatką Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii lub medycyny z 2009 roku

nurtujące naukowców tematy. Całości dopełnił wspólny odpoczynek między sesjami i program kulturalny, o który zadbała goszcząca uczestników hrabina Bettina Bernadotte.

(źródło: lek. Joanna Kacperczyk-Bartnik – II Katedra i Klinika Położnictwa i Ginekologii WUM).

Wykłady zagranicznych naukowców

17 września prof. Phil Halloran i dr Konrad Famulski z Alberta Transplant Applied Genomics Centre, University of Alberta wygłosili w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym wykłady dla społeczności akademickiej WUM. Wśród słuchaczy znaleźli się m.in. prof. Mirosław Wielgoś – Rektor WUM, prof.

Piotr Małkowski – Dziekan WNoZ, kierownicy klinik i zakładów, doktoranci i studenci. Słowo wstępne przygotował prof. Krzysztof Zieniewicz – Kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby. Goście wygłosili wykłady zatytułowane: „Molecular analysis of transplant biopsies: insights into mechanisms of disease” (prof. Halloran) i „The remarkable versatility of the molecular signature of acute kidney transplant injury” (dr Famulski).

Od prawej: prof. Phil Halloran i dr Konrad Famulski

Nasi absolwenci najlepsi na LDEK

Podczas jesiennej sesji Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego nasi byli studenci zajęli pierwsze miejsca w trzech grupach zdających: w grupie lekarzy dentystów, którzy ukończyli studia w ostatnich 2 latach – średnia 138,56 (II miejsce: Collegium Medicum UJ – średnia 138,08, III miejsce: Uniwersytet Medyczny w Białymstoku – średnia 135,92), w grupie lekarzy dentystów, którzy ukończyli studia ponad 2 lata temu – średnia 122,83 (II miejsce: Collegium Medicum UJ – średnia 121,45, III miejsce: Pomorski Uniwersytet Medyczny – średnia 119,80), w gronie osób, które przystępowały do egzaminu po raz pierwszy – średnia 140,27 (II miejsce: Collegium Medicum UJ – średnia 139,60, III miejsce: Uniwersytet Medyczny w Lublinie – średnia 137,14). W grupie tej odnieśliśmy również sukces indywidualny. Nasz absolwent osiągnął najlepszy wynik podczas egzaminu (173 p.).

Spotkanie ze społecznością akademicką I WL

19 września odbyło się spotkanie władz dziekańskich I WL ze społecznością akademicką, podczas którego omówiono kwestie związane z potencjalnymi konsekwencjami wejścia w życie Ustawy 2.0. Przedstawiono koncepcje rozwiązań, które mogą być wykorzystane w czasie prac nad nowym Statutem Uczelni. Podkreślono, że istotną wartością jest utrzymanie Wydziałów. Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski zapowiedział konsultowanie proponowanych zapisów ze społecznością Wydziału. Przedstawił też wspólne stanowisko kolegów dziekańskich Wydziału Farmaceutycznego i obydwu Wydziałów Lekarskich, zwane Dekalogiem 2.0, z którym można się zapoznać na stronie internetowej I WL.

Konferencja o interdyscyplinarnej opiece nad seniorami

20 września w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym odbyła się konferencja naukowo-szkoleniowa „Wielowymiarowość opieki nad pacjentem w podeszłym wieku”. Organizatorami były Zakład Pielęgniarstwa Społecznego WUM oraz Klinika Geriatrii WUM przy współudziale Katedry Rozwoju Pielęgniarstwa UM w Lublinie, Katedry i Kliniki Geriatrii CM UMK w Bydgoszczy i Zakładu Pielęgniarstwa Neurologicznego i Neurochirurgicznego CM UMK w Bydgoszczy. Wykład inauguracyjny pt. „Starość

i medycyna – spojrzenie humanistyczne” wygłoszony przez dr. hab. Jacka Imiela dotyczył różnych aspektów starzenia się: biologicznego, psychicznego i społecznego, oraz zwracał uwagę na potrzebę uwrażliwienia medyków na humanistyczne treści i wartości. W sesji plenarnej omówiono takie tematy jak: problem wykluczenia cyfrowego seniorów, efektywność opieki nad osobami starszymi i żywienie osób w podeszłym wieku. Zorganizowano także dwie równoległe sesje dotyczące medycznych aspektów wieku podeszłego oraz geriatrycznej opieki pielęgniarzkiej.

Dr hab. Jacek Imiela

Przekazanie władzy w Katedrze i Klinice Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych

25 września w obecności Dziekana I WL prof. Pawła Włodarskiego odbyło się uroczyste przekazanie władzy w Katedrze i Klinice Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych. Od 1 października 2018 roku obowiązki Kierownika Katedry i Kliniki odступаłego ze stanowiska prof. Wiesława W. Jędrzejczaka przejął dr hab. Grzegorz Basak. Prof. Wiesław W. Jędrzejczak sprawował funkcję Kierownika Kliniki od 1998 roku.

Od prawej: Dziekan prof. Paweł Włodarski, prof. Wiesław W. Jędrzejczak, dr hab. Grzegorz Basak

Wykład dla licealistów

25 września dr Tomasz Guzel z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Onkologicznej spotkał się w XXXIII LO Dwujęzycznym im. Mikołaja Kopernika z licealistami szkół biorących udział w programie patronackim WUM, który nasza Uczelnia prowadzi od stycznia 2017 roku. W wykładzie „Bóle brzucha – rola chirurga” dr Tomasz Guzel pokazał, jak na przestrzeni dziejów zmieniało się znaczenie chirurgii i jaką rolę w jej rozwoju miało wynalezienie znieczulenia i rozwój antyseptyki. Opowiadał także o rodzajach bólu, najczęstszych przyczynach jego występowania, ponadto scharakteryzował rolę chirurga w diagnostyce i leczeniu bólu brzucha.

Dr Tomasz Guzel

Warsztaty projektu STREAM

25 września w Centrum Dydaktycznym odbyły się warsztaty „Immunoterapia adoptywna nowotworów”, zorganizowane w ramach projektu STREAM. Młodzi naukowcy – studenci, doktoranci i doktorzy – mieli szansę zapoznać się z informacjami dotyczącymi postępów i najnowszych osiągnięć immunoterapii adoptywnej, ze szczególnym uwzględnieniem terapii chorób nowotworowych. Członkowie Konsorcjum STREAM oraz zaproszeni goście podsumowali w formie wykładów aktualną wiedzę w dziedzinie immunoterapii oraz przedstawili wyniki swoich badań. Prezentacje wygłosili: dr Lorenzo Galluzzi (Weill Cornell Medical College), prof. Jon Amund Kyte (Oslo University Hospital), prof. Tuna Mutis (VU University Medical Center), prof. Jakub Gołąb (WUM), prof. Piotr Trzonkowski (Gdański Uniwersytet Medyczny), dr Tomasz Rygiel (WUM).

Dr Tomasz Rygiel

Inauguracja roku akademickiego w SMM

26 września Studium Medycyny Molekularnej po raz 21. zainaugurowało rok akademicki. Uroczystość otworzyła i poprowadziła prof. Bożena Kamińska-Kaczmarek – Dyrektor Studium, a uczestniczyli w nim m.in. Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii prof. Jadwiga Turło i Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski. Obecni byli reprezentanci Rady Programowej SMM i naukowcy związani ze Studium. Prof. Jadwiga Turło pogratulowała prof. Bożenie Kamińskiej-Kaczmarek oraz prof. Zbigniewowi Gaciongowi – Przewodniczącemu Rady Programowej SMM efektów dotychczasowej pracy oraz życzyła dalszych sukcesów i rozwoju. Wyraziła przekonanie, że Studium będzie kontynuować międzynarodowe projekty doktoranckie i coraz więcej uczelni medycznych oraz jednostek naukowo-badawczych włączy się we współpracę. Prof. Paweł Włodarski zauważył, że absolwenci Studium należą do grona wybitnych naukowców, którzy ku satysfakcji swoich mentorów osiągają sukcesy zawodowe. Podczas uroczystości wręczono dyplomy absolwentom Studium oraz certyfikaty przyjęcia nowym słuchaczom. Edukację zakończyło 10 osób, a 27 przyjęto w poczet studentów. Nagrodzono także najlepsze prace zaprezentowane podczas sesji sprawozdawczej. Nagrody otrzymali: Filip Maciong oraz Aneta Manda-Handzlik. Gościem specjalnym spotkania był prof. Piotr Trzonkowski z Zakładu Immunologii Klinicznej i Transplantologii GUMed, który wygłosił wykład „When tolerance must be imposed – T regulatory cells in the clinic”.

Prof. Bożena Kamińska-Kaczmarek

Rola pielęgniarek operacyjnych w zespołach transplantacyjnych

27 września z inicjatywy Zakładu Pielęgniarstwa Chirurgicznego, Transplantacyjnego i Leczenia Pozaustrojowego oraz Kliniki Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej zorganizowano konferencję poświęconą ważnym aspektom pracy pielęgniarek operacyjnych, które są integralną częścią zespołu transplantacyjnego. Uczestników przywitał Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski. W trakcie konferencji omówiono prawne aspekty pracy pielęgniarek operacyjnych i polskie przepisy odnoszące się do medycyny transplantacyjnej, wyjaśniono problemy, które towarzyszą procesowi transplantacji, oraz psychologiczne wyzwania, które niesie ze sobą transplantacja. Prelegenci starali się odpowiedzieć na pytania: jak poradzić sobie ze stresem związanym z pobieraniem narządów od dawców zmarłych i żywych, oraz jakie są psychologiczne czynniki procesu decyzyjnego w donacji narządów do transplantacji?

Organizatorzy i zaproszeni goście

Pionierski zabieg w szpitalu na Banacha

2 października zespoły Zakładów Radiologii i Medycyny Nuklearnej wykonały pierwszy w Polsce zabieg przezskórnej termoablacji guza wątroby pod kontrolą PET-CT. Przerzut raka dróg żółciowych nie był widoczny w tomografii komputerowej, rezonansie magnetycznym ani w USG. Bardzo wyraźne zobrazowanie zmiany w PET-CT przesądziło o wykorzystaniu tej metody do nawigacji. Pod kontrolą PET-CT wprowadzono antenę mikrofalową do guza i za pomocą wysokiej temperatury zniszczono zmianę przerzutową, co zostało potwierdzone w badaniu kontrolnym. Dodatkowym utrudnieniem było przyleganie jelita grubego do wątroby, co stwarzało ryzyko urazu termicznego. W tej sytuacji wprowadzono igłę w wąską przestrzeń między jełitem a wątrobą, oddzielając narządy warstwą soli fizjologicznej. Zabieg wykonywali radiolodzy Grzegorz Rosiak, Dariusz Konecki i Krzysztof Milczarek, a od strony nawigacji PET – dr Małgorzata Kobylecka.

Skwer Zofii Kuratowskiej

9 października Prezydent Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz dokonała otwarcia Skweru Zofii Kuratowskiej – uczestniczki Powstania Warszawskiego, wybitnego lekarza, naukowca, pierwszego Kierownika Kliniki Hematologii w Centralnym Szpitalu Klinicznym (obecnie Katedra i Klinika Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych). W uroczystości wzięli udział przedstawiciele parlamentu, władz samorządowych, rodzina, przyjaciele oraz mieszkańcy ul. Stawki, przy której

został ulokowany zieleniec. „Niech ten skwer przypomina nam o obrończyni demokracji i praw kobiet, która była nie tylko za równą pozycją kobiet w życiu społecznym, zawodowym i rodzinnym, za sprawiedliwymi emeryturami starczającymi na godziwe życie, za sprawnym systemem powszechnej ochrony zdrowia, ale także za odrobiną uśmiechu dla każdego” – powiedziała podczas uroczystości Hanna Gronkiewicz-Waltz. Wielką zasługą prof. Zofii Kuratowskiej było odkrycie (wraz z pierwszym mężem – prof. Bohdanem Lewartowskim), że hormon erytropoetyna jest wytwarzany w nerkach.

Prezydent Warszawy otwiera Skwer Zofii Kuratowskiej.
Fot. R. Motyl/UM Warszawa

STETOSKOP
... CZYLI

Delegacja z Uniwersytetu Medycznego im. Pawłowa w Sankt Petersburgu

15 października naszą Uczelnię odwiedzili przedstawiciele Pierwszego Państwowego Uniwersytetu Medycznego im. Pawłowa w Sankt Petersburgu: prof. Andrey Iaremenko – Prorektor ds. Naukowych oraz Kierownik Katedry Stomatologii Chirurgicznej i Chirurgii Szczękowo-Twarzowej, dr Anna Lysenko – asystent prof. Iaremenki oraz dr Ewelina Krasicka – przedstawiciel UM w Sankt Petersburgu. Stronę polską reprezentowali m.in.: Prorektor prof. Krzysztof J. Filipiak, Prodziekan WLD – prof. Dorota Olczak-Kowalczyk, prof. Michał Ciurzyński, prof. Kazimierz Szopiński oraz dr Konrad Walerzak i dr Zygmunt Stopa z Kliniki Chirurgii Czaszkowo-Szczękowo-Twarzowej,

Pamiątkowa fotografia gości i gospodarzy spotkania

Chirurgii Jamy Ustnej i Implantologii. Podczas spotkania w rektoracie prof. Andrey Iaremenko przedstawił główny zarys edukacji i badań naukowych swojej macierzystej uczelni, będącej jednym z najstarszych i największych uniwersytetów w Rosji. Prof. Krzysztof J. Filipiak przedstawił główne założenia planowanej współpracy obu uczelni, na którą złoży się m.in. wymiana studentów i nauczycieli akademickich, współdziałanie na polu naukowym, organizacja sympozjów, seminariów, wymiana myśli badawczej i materiałów naukowych, przepływ publikacji i informacji oraz tworzenie wspólnych projektów badawczych ze szczególnym uwzględnieniem chirurgii czaszkowo-szczękowo-twarzowej i chirurgii stomatologicznej. Delegacja z Sankt Petersburga odwiedziła również Klinikę Chirurgii Czaszkowo-Szczękowo-Twarzowej, Chirurgii Jamy Ustnej i Transplantologii, kierowaną przez dr. hab. Pawła Zawadzkiego.

Konferencja „Zespół płodowych zaburzeń alkoholowych (FASD)”

16 października w sali im. prof. Jana Zaorskiego w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym zainaugurowano III edycję konferencji szkoleniowej „Zespół płodowych zaburzeń alkoholowych (FASD)”, realizowanej w ramach projektu „Edukacja studentów kierunków medycznych z zakresu problematyki FASD”. Wydarzenie rozpoczęło się wykładem inauguracyjnym Rektora WUM prof. Mirosława Wielgosia pt. „Czy położnik może tolerować spożywanie alkoholu przez ciężarną”, po którym wywiązała się dyskusja zainicjowana przez studentów. Następnie dr hab. Bożena Kociszewska-Najman – kierownik projektu – przedstawiła prezentację pt. „Okres okołoporodowy noworodka z FASD”. Pierwszy dzień konferencji zgromadził 120 uczestników – studentów I i II WL naszej Uczelni.

*Dr hab. Bożena Kociszewska-Najman
oraz członkowie Komitetu Organizacyjnego:
Tomasz Ginda (po lewej) i Karol Taradaj (po prawej)*

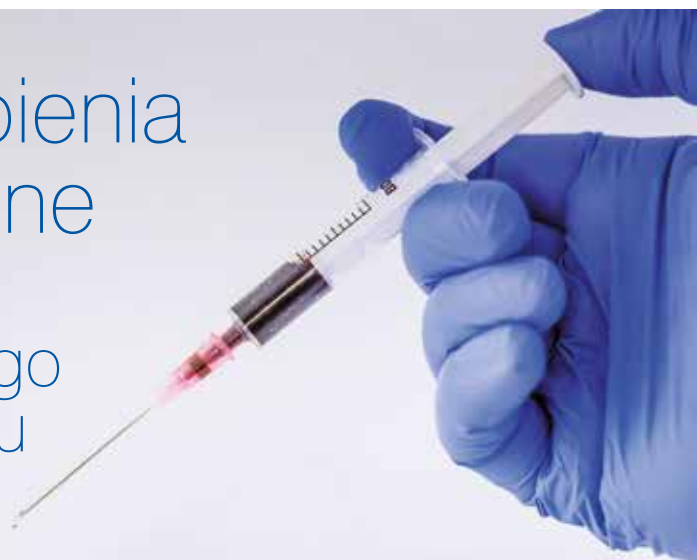
STETOSKOP

CO SLYCHAĆ...

FAKTY I MITY MEDYCZNE

Szczepienia ochronne

– ofiary
własnego
sukcesu

Dr hab. n. med. Aneta Nitsch-Osuch

Zakład Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego WUM

Szczepienia ochronne stanowią jedno z największych osiągnięć współczesnej medycyny, a korzyści wynikające z ich stosowania są porównywalne jedynie z tymi związanymi z uzdatnianiem wody pitnej. WHO szacuje, że dzięki szczepieniom unika się jest corocznie 1-3 milionów zgonów z powodu chorób zakaźnych w skali globalnej. To dzięki szczepieniom udało się eradykować ospę prawdziwą (co WHO ogłosiła w 1980 roku, między innymi z udziałem wybitnego polskiego epidemiologa prof. Jana Kostrzewskiego), wyeliminować z wielu regionów świata *poliomyelitis* (ale warto przypomnieć, że Europa jest wolna od *poliomyelitis* dopiero od 2002 roku) oraz radykalnie poprawić sytuację epidemiologiczną wielu chorób, np. wirusowego zapalenia wątroby typu B (jeszcze w latach 80. XX wieku Polska była na niechlubnym pierwszym miejscu w Europie pod względem zapadalności na WZW B), odry, świnki, różyczki (np. sukces programu eradykacji różyczki wrodzonej), krztuśca, błonicy (w Polsce ostatnie zachorowania notowane były ponad 20 lat temu, podczas gdy na niedalekiej Łotwie jest to choroba uznawana za endemiczną), zakażeń wywołanych przez *Haemophilus influenzae typ B*.

Korzyści związane ze stosowaniem szczepień są więc spektakularne. Z drugiej strony trudno znaleźć temat, który budziłby tak wiele kontrowersji i niepokoju wyrażanego głośno w przestrzeni publicznej. Jaka jest zatem etiologia tych lęków związanych ze szczepieniami? Otóż, historia ruchów antyszczepionkowych jest tak długa jak historia szczepień. Już w czasach Edwarda Jennera, brytyjskiego lekarza, który po raz pierwszy wykonał szczepienie przeciw ospie prawdziwej i jest uważany za ojca wakcynologii, jemu współcześni zamiast obawiać się choroby, która skutecznie wówczas dziesiątkowała ludność świata, wyrażali lęk przed szczepieniami, twierdząc m.in., że po szczepieniu wyrastają rogi.

Dzisiaj można stwierdzić, że szczepionki stały się ofiarami własnego sukcesu. Ludzie nie chorują na choroby zakaźne właśnie dlatego, że stosowane są powszechnie i od wielu lat szczepienia, nie widzą wokół siebie tragicznych skutków tych zachorowań, żyjąc w komforcie i bezpieczeństwie, również epidemiologicznym, obawiają się więc mniej zachorowania, a bardziej szczepienia, postrzegając je jako procedurę inwazyjną, niepotrzebną i potencjalnie niebezpieczną. Z psychologicznego punktu widzenia jest to zjawisko wytłumaczalne, wykazano bowiem, że akceptacja potencjalnych działań niepożądanych leków jest w społeczeństwie znacząco większa niż akceptacja ewentualnych działań niepożądanych związanych ze szczepieniami, co wynika z faktu, iż leki zażywają ludzie chorzy, zwykle szybko zauważający poprawę po ich stosowaniu, podczas gdy szczepionki podawane są osobom zdrowym, trudno też, zarówno krótkofalowo, jak i długofalowo, dostrzec bezpośrednio korzyści z ich stosowania.

Za „kamienie milowe” w rozwoju ruchów antyszczepionkowych uznać można takie wydarzenia jak: raport Allana Philipsa, artykuł Andrew Wakefielda oraz tzw. aferę tiomersalową.

W 1996 roku Allan Philips opublikował artykuł pt. „Dispelling vaccination myths”, w którym, w wielkim skrócie, udowadniał, że szczepionki są nieskuteczne, niepotrzebne i niebezpieczne, powołując się m.in. na dane WHO i CDC. Oczywiście organizacje te wielokrotnie i jednoznacznie odcięły się od opinii autora raportu, który, co warto zaznaczyć, nie jest lekarzem, studiował prawo, a na swoich stronach internetowych przedstawiał się jako śpiewak, kompozytor i twórca literatury dla dzieci, napisał też podręcznik na temat alternatywnych i komplementarnych terapii raka.

W 1998 roku brytyjski lekarz Andrew Wakefield opublikował na łamach prestiżowego czasopisma „Lancet” artykuł, w którym na podstawie obserwacji własnych, poczynionych na nielicznej grupie pacjentów, doszukiwał się związku przyczynowo-skutkowego między szczepieniem przeciw odrze, śwince, różyczce (tzw. szczepionka MMR) a rozwojem autyzmu wczesnodziecięcego oraz schorzeń o podłożu autoimmunologicznym. Artykuł wywołał prawdziwą burzę medialną, zarówno w środowisku lekarskim, jak i wśród rodziców, którzy często decydowali o zaprzestaniu wykonywania szczepień u swoich dzieci. Zajęło kilkanaście lat, by ostatecznie podważyć teorię Wakefielda, któremu udowodniono m.in. fałszerstwo naukowe, manipulowanie danymi i ostatecznie poniósł on najgorszą karę dla lekarza, pozbawiono go bowiem prawa wykonywania zawodu. Publikacja została wycofana ze znamienitego periodyku w 2010 roku, choć nadal ją można znaleźć w zasobach internetowych. Od tego czasu znacząco zaostrożono proces recenzowania artykułów, zwracając uwagę na ich rzetelności i transparentność.

Wyniki prawidłowo zaplanowanych i wykonanych badań epidemiologicznych nie potwierdziły istnienia związku przyczynowo-skutkowego między szczepieniami a występowaniem zaburzeń ze spektrum autyzmu, co zostało ogłoszone przez wszystkie znaczące gremia eksperckie i opiniotwórcze, w tym WHO, Centers for Diseases Control and Prevention (CDC), American Academy of Pediatrics. Niestety, ziarno zostało rzucone, a owoce zatrutego drzewa zbieramy dzisiaj – mit o powodowaniu autyzmu przez szczepionki funkcjonuje w społeczeństwie i jest podtrzymywany m.in. przez emisję filmu poświęconego temu problemowi w telewizji oraz powielanie informacji na ten temat na stronach internetowych przeciwników szczepień.

W 2000 roku Agencja Żywności i Leków (US Food and Drug Administration) otrzymała zgłoszenie o możliwym niekorzystnym wpływie tiomersalu, związku rtęci zawartego w niektórych szczepionkach jako substancja konserwująca, na rozwój psychomotoryczny dzieci. Z tego powodu organ ten zwrócił się z prośbą do producentów szczepionek o wycofanie tiomersalu i niestosowanie go na żadnym etapie produkcji, przy czym należy podkreślić, że zalecenie to było wydane jako działanie prewencyjne („na wszelki wypadek”) do czasu wyjaśnienia wątpliwości. Ponownie prawidłowo zaplanowane i wykonane badania epidemiologiczne nie potwierdziły związku przyczynowo-skutkowego między stosowaniem tiomersalu a zaburzeniami rozwoju u dzieci. Dodać należy, że tiomersal jest związkiem zawierającym ok. 50% etylenu rtęci, o bardzo silnych właściwościach przeciwbakteryjnych i przeciwgrzybiczych, wydalany drogą pokarmową w ciągu kilku dni po podaniu (nie kumuluje się w organizmie w przeciwieństwie do metylenu rtęci, zwanego np. w rybach). Istnieje więc zasadnicza różnica między tymi związkami rtęci, niedostrzegalna przez wielu przeciwników szczepień.

Wiele wątpliwości budzi stosowanie szczepień ochronnych u pacjentów z chorobami o podłożu autoimmunologicznym, np. podejrzewano związek z wywoływaniem stwardnienia rozsianego oraz powodowaniem rzutów choroby po szczepieniu przeciw WZW B. Wykazano jednak, np. w badaniu *Vaccimus*, że szczepionki inaktywowane, czyli np. przeciw WZW B, grypie, tężcowi są bezpieczne w tej szczególnej grupie pacjentów (przeciwwskazane są natomiast szczepionki zawierające żywe atenuowane drobnoustroje, np. szczepienie przeciw odrze, śwince, różyczce, ospie wietrznej, żółtej gorączce).

Wiele mitów jest powiązanych ze szczepieniem przeciw zakażeniom wywołanym przez wirusa brodawczaka ludzkiego (HPV), które jest niesłusznie oskarżane o wywoływanie zespołu przewlekłego zmęczenia, posturalnej tachykardii ortostaticznej czy zespołu bólu regionalnego. W 2015 roku Europejska Agencja Leków (European Medicine Agency, EMA) opublikowała wyniki badań wskazujące jednoznacznie na bezpieczeństwo szczepionek przeciw HPV.

Inne często wyrażane obawy dotyczą występowania zespołu Guillain-Barré (ZGB) w związku ze szczepieniem przeciw grypie, co zaobserwowano w 1976 roku. Obecnie wiadomo, że ryzyko to jest wielokrotnie mniejsze (1/milion zaszczepionych) od ryzyka ZGB po zachorowaniu na grypę (17/milion chorych).

Kolejnym mitem funkcjonującym w społeczeństwie jest ten zakazujący wykonywania szczepień u kobiet w ciąży. Tymczasem, w tym szczególnym okresie życia kobiety wręcz zalecane jest wykonanie szczepienia przeciw grypie (w każdym trymestrze ciąży, z użyciem szczepionki inaktywowanej) oraz szczepienia przeciw krztuścowi (w 26.-38. tygodniu ciąży), po to, by chronić przed zachorowaniem zarówno matkę, jak i dziecko, zwłaszcza we wczesnym okresie życia, gdy jeszcze nie można zastosować szczepionek pediatrycznych. Wyniki badań i obserwacji przeprowadzonych na bardzo licznych grupach jednoznacznie wskazują zarówno na skuteczność, jak i na bezpieczeństwo tych szczepień u kobiet w ciąży, jednak nadal obawy na ten temat wyrażają zarówno pacjentki, jak i ich lekarze.

Szczepienia są najskuteczniejszą metodą zapobiegania chorobom zakaźnym i należy je wykonywać nie tylko dlatego, że profilaktyka jest tańsza niż leczenie, ale przede wszystkim dlatego, iż „oszczędzają nam mozolnej pracy bycia chorym” (dr Thomas Adams, 1969).

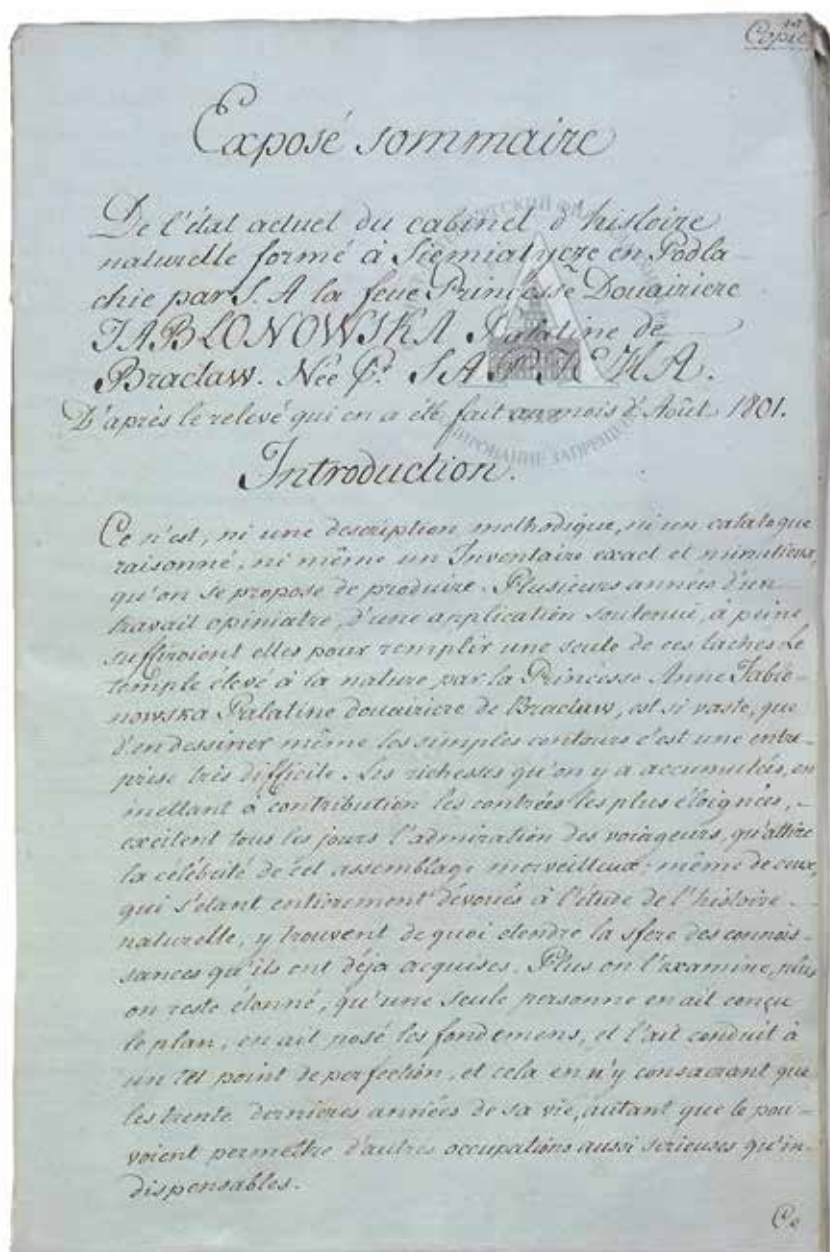
Dr hab. n. med. Aneta Nitsch-Osuch

Festiwal nauki WARSZAWA

Trwający od 21 do 30 września XXII Festiwal Nauki obfitował w kilkaset zorganizowanych wykładów, zajęć dla szkół i otwartych spotkań dla pasjonatów nauki. Podobnie jak w minionych edycjach w gronie popularyzatorów nauki znaleźli się przedstawiciele Wydziału Farmaceutycznego i Wydziału Nauki o Zdrowiu naszej Uczelni. Wydział Nauki o Zdrowiu reprezentowały na Festiwalu następujące jednostki: Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia, Zakład Biofizyki i Fizjologii Człowieka, Zakład Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej, Zakład Dietetyki Klinicznej i Studenckie Koło Naukowe Dietetyków, Zakład Pielęgniarstwa Społecznego. Z ramienia Wydziału Farmaceutycznego Uczelnię reprezentowały: Zakład Chemii Leków, Zakład Farmacji Stosowanej, Zakład Chemii Klinicznej i Diagnostyki Laboratoryjnej, Zakład Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej, Katedra Farmakognozji i Molekularnych Podstaw Fitoterapii. Prezentujemy pierwszą część materiału podsumowującego zagadnienia poruszane przez pracowników naukowych i studentów WUM podczas tegorocznego Festiwalu Nauki.

Część I

Dr hab. Iwona Arabas, prof. PAN

Pierwsza strona spisu kolekcji Anny z Sapiehów Jabłonowskiej odnalezionej w Archiwum Rosyjskiej Akademii Nauk w Sankt Petersburgu

Pałac w Kocku

O księżnej Jabłonowskiej, która „pierwsza w kraju naszym (...) historii naturalnej naukę zaszczerpić wielkim kosztem przedsięwzięła...”

Tytuł wystąpienia został zaczerpnięty ze wstępu do *Historii naturalnej Królestwa Polskiego* ks. Remigiusza Ładowskiego (1738-1798) z 1783 roku. Autor był jednym z beneficjentów działalności przyrodniczej księżnej Anny Pauliny z Sapiehów Jabłonowskiej, wojewodziny Braclawskiej (1728-1800), dzięki której powstały prace wyżej wymienionego i ks. Krzysztofa Kluka (1739-1796), cenionego przez Komisję Edukacji Narodowej autora dzieł przyrodniczo-gospodarskich.

Podlaskie Siemiatycze były w czasach księżnej jednym z najważniejszych miejsc rozwoju nauk przyrodniczych na ziemiach polskich, dzięki bogatej bibliotece, Gabinetowi Historii Naturalnej oraz ogrodom i szklarniom założonym przez nią w Kocku. Konfrontacja zasług dla nauki wymienionych księży wypada na niekorzyść R. Ładowskiego, gdyż był on jednym z ostatnich przedstawicieli popularyzujących wiedzę w ujęciu encyklopedycznym, nurtu określanego mianem *scientia curiosa*.

Sfinksy sprzed bramy wjazdowej do pałacu (już nieistniejącego) w Siemiatyczach

Pomnik Księżnej Anny z Sapiehów Jabłonowskiej w Siemiatyczach

Z kolei prace Krzysztofa Kluka przez kilkadziesiąt lat były głównym źródłem wiedzy botaniczno-farmaceutycznej.

Właścicielka Siemiatycz i Kocka samodzielnie zarządzała jedenastoma miastami i 107 wsiami z 24 folwarkami, była autorką prac z zakresu ekonomii, dokonała gruntownej przebudowy Siemiatycz i Kocka, wybudowała szpitale, manufaktury, drukarnię, szkołę akuszerek, ufundowała ratusz i kościół, a przede wszystkim była właścicielką jednego z najcenniejszych zbiorów przyrodniczych osiemnastowiecznej Europy.

W Kocku na trzynastohektarowym terenie zatrudnieni przez nią ogrodnicy, często cudzoziemcy, założyli wspaniałe ogrody, oranżerie i „trebhauzy”. Na polecenie księżnej zostało zasadzonych 590 gatunków krzewów i drzew, w tym rośliny północnoamerykańskie z Florydy, Karoliny i Kanady. Rośliny egzotyczne były hodowane w inspektach, które w tamtych czasach były wielką nowością w dziedzinie ogrodnictwa.

Z kolei Gabinet Anny Jabłonowskiej był doceniony jako placówka edukacyjna przez samego króla Stanisława Augusta, którego opinię przytoczyła „Gazeta Warszawska” w 1777 roku: „A jako Najjaśniejszy Pan usilnie żąda pomnożenia nauk wszelkich w kraju swoim, tak z wielkim ukontentowaniem pochwalił koszt księżny (...) na tak potrzebną osobiwość, sławę i edukację narodową łożony”. Jego opinia była zgodna z po-

głądami środowisk naukowych czasów oświecenia, kiedy to kolekcje nabrały charakteru warsztatu badawczego koniecznego na równi z księgozbiorami. Tak potraktował siemiatyckie zbiory znany francuski przyrodnik i teoretyk kolekcjonerstwa Antoine Joseph Dezaillier d'Argenville:

„Gabinet, który nie znajduje się w Warszawie, a który można traktować jako najkompletniejszy, jaki może posiadać prywatny właściciel, należy do Pani Księżnej, Wojewodziny Braclawskiej. Entuzjastka piękna przyrody od wielu lat gromadzi wielkim kosztem okazy i nie przestaje codziennie powiększać ich liczbę. Muszle, owady, czworonogi, gady, minerały, kamienie, bituminy, drewna, rośliny – nic nie jest zapomniane. Część zbioru poświęcona muszłom i jest wspaniała, i zgromadzona z największą starannością. Podobnie część z kolekcji drewna, zapewne nie ma bardziej kompletnej”.

Po śmierci księżnej zbiory zostały sprzedane carowi Aleksandrowi I i stały się podstawą kolekcji Muzeum Przyrodniczego Uniwersytetu Moskiewskiego. Były wykorzystywane przede wszystkim w celach edukacyjnych, a w pierwszym katalogu z 1806 roku Johann Gotthelf Fiszer von Waldheim (1771-1853) porównał ich wartość do najlepszych światowych zbiorów. Kolekcja wraz z Muzeum spłonęła podczas pożaru Moskwy w 1812 roku.

Nie zostały zrealizowane pragnienia księżnej, która planowała na bazie siemiatyckich okazów stworzyć w Warszawie narodowe muzeum przyrodnicze. Wywiezienie kolekcji unicestwiło możliwość pokazania polskiemu społeczeństwu bogactwa przyrody nie tylko krajów egzotycznych, ale przede wszystkim naszych ziem.

Przez wiele lat poszukiwano dokumentów potwierdzających świetność siemiatyckiej kolekcji. Sukcesem zakończyła się moja kwerenda w Archiwum Rosyjskiej Akademii Nauk w Sankt Petersburgu w 2008 roku. Obecnie koncentruję się na przeanalizowaniu odnalezionych rękopisów przygotowanych jako oferta sprzedaży oraz spisu z natury sporządzonego podczas pakowania zbiorów w 1802 roku. Odtworzenie zawartości Gabinetu Historii Naturalnej w Siemiatyczach może być wskazówką, które z egzotycznych roślin zostały wprowadzone do hodowli dzięki ich uprawie w ogrodach i szklarniach księżnej Anny Jabłonowskiej.

Nieuczciwe i nieetyczne praktyki publikacyjne naukowców w dobie nadmiaru informacji

Konkurencja w nauce przejawia się głównie w liczbie opublikowanych artykułów naukowych, w szczególności w czasopiśmie o uznanym prestiżu. Naukowcy są zatrudniani i promowani w oparciu o tzw. sukces publikacyjny, który jest mierzony właśnie liczbą publikacji w wysoko ocenianych czasopiśmie. Dostępność rankingów czasopiśmie oraz znajomość zasad oceniania dorobku naukowego opartego na ocenie bibliometrycznej sprawia, że naukowcy dostosowują się do oczekiwań instytucji oceniających i zaczynają grę określaną czasami jako „punktoza”. Gra ta polega na koncentrowaniu swoich wysiłków na zbieraniu punktów za opublikowanie prac w czasopiśmie naukowych, a niekoniecznie na prowadzeniu sensownych, dobrze zaplanowanych badaniach naukowych. Duża część opublikowanych prac badawczych ma na celu poprawę życiorysu (CV) badacza i nie ma praktycznej wartości dla nauki. A zatem można postawić tezę, że znaczenie ma nie tyle konkurencja innych naukowców, ile nagroda w postaci uznania, awansów i sławy, która stwarza warunki do oszustw i nadużyć.

Rosnąca presja wynikająca z konieczności ciągłego publikowania artykułów naukowych w uznanych międzynarodowych czasopiśmie może prowadzić do nieetycznych zachowań. Jednym z czynników, które mogą sprzyjać takim zachowaniom, jest presja określana jako „publikuj albo giń” (*publish or perish*). Presja na zwiększenie liczby publikacji doprowadziła do ogromnego przyrostu liczby nowych czasopiśmie i wydawnictw, w tym takich, które nie spełniają wymogów i są określane jako „drapieżne” (*predatory*). Szacuje się, że obecnie każdego roku ukazuje się około 2,5 miliona doniesień naukowych w ponad 35 000 czasopiśmie. Niestety wiele z tych doniesień można zakwalifikować do kategorii „nauka śmieciowa” (*junk science*). Większość publikacji nie jest cytowana w ogóle. Oznacza to, że nie są one doceniane przez środowisko naukowe ani nie mają żadnego znaczenia dla branży czy też dziedziny nauki. Należy pamiętać, że to rozwój badań biomedycznych wpłynął na postęp w dziedzinie terapii i diagnostyki oraz znacząco poprawił jakość opieki nad pacjentami. Dlatego też prowadzenie rzetelnych badań przynosi prędzej czy później wymierne korzyści pacjentom, lekarzom i całemu społeczeństwu. Marnotrawienie sił i środków finansowych na badania pozorowane, o niskiej lub zerowej wartości poznawczej, przyczynia się także do spadku zaufania społeczeństw do nauki i naukowców.

Obecne warunki zmuszają naukowców do tworzenia badań, których wyniki będą mogły być szybko i skutecznie opublikowane. Działania są więc nastawione na jak najszybszą publikację wyników badań w jak najlepszych czasopiśmie zapewniających wzrost wskaźników bibliometrycznych. Rosnąca liczba publikacji doprowadziła do wzrostu nieetycznych praktyk publikacyjnych oraz nierzetelnych zachowań badawczych, takich jak: fałszowanie i fabrykacja wyników badań, plagiatowanie i duplikowanie publikacji (autoplgiat, potocznie „mielenie kotleta”), nieuzasadnione dzielenie ważnych wyników na jak największą liczbę publikowalnych artykułów („krojenie salami”, *publication slicing*), nieuzasadnione przyznanie autorstwa („autorstwo honorowe”, *honorary authorship / guest authorship*) lub pominięcie na liście współautorów osób zaangażowanych w prowadzenie badań bądź przygotowanie manuskryptu publikacji („autor – widmo”, *ghostwriter*).

Globalizacja nauki oraz narastająca konkurencja i presja związana z koniecznością stałego publikowania prac nie tylko przyczyniła się do ogromnego wzrostu liczby publikacji o niskiej jakości, ale doprowadziła także do wzrostu liczby nieetycznych praktyk i oszustw naukowych. Z wyników badań ankietowych opublikowanych w 2005 roku w *Nature* wynika, że 33% aktywnych zawodowo naukowców przyznaje się, iż w ciągu ostatnich 3 lat podjęło co najmniej jedno z dziesięciu nieetycznych zachowań. Takie praktyki jak fałszerstwo oraz plagiat były deklarowane przez mniej niż 2% badanych. W kontekście tych statystyk warto przytoczyć słowa byłego już redaktora naczelnego prestiżowego czasopiśmie *Science* – Donalda Kennedy’ego: „Oszustwo naukowe nie jest ani zjawiskiem nowym, ani rzadkością. Szczęśliwie nie jest również w nauce zjawiskiem powszechnym” (*Scientific fraud is not new and is not rare. Luckily it’s not common either*)¹.

1) Adams A. *Scientific fraud unpreventable*, Donald Kennedy warns. Stanford Report, 2006.

Andrzej Patyra

Wiceprzewodniczący Zarządu
Samorządu Studentów WUM
na kadencję 2018-2020,
Przewodniczący Komisji Dydaktyki
Samorządu Studentów WUM
na kadencję 2018-2020,
student VI roku kierunku farmacja

Pana działalność w samorządzie studenckim trwa już kilka lat. Jak się ona rozpoczęła?

Jeszcze zanim rozpocząłem I rok studiów, uczestniczyłem w dniach adaptacyjnych, które tradycyjnie odbywają się tuż przed inauguracją roku akademickiego. Dowiedziałem się tam o istnieniu funkcji starosty roku i stwierdziłem, że chcąc spędzić kolejne 5,5 roku na Uczelni, warto się zaangażować w jej życie. To był mój pierwszy krok. Potem przyszła działalność w Zarządzie Samorządu Wydziałowego, uczestnictwo w obradach Rady Wydziału i Senatu i wreszcie przez ostatnie 2 lata, do 30 września bieżącego roku, przyszło mi pełnić funkcje Wicemarszałka Uczelnianego Parlamentu Studentów oraz Przewodniczącego Zarządu Samorządu Wydziałowego, w skrócie nazywanego przez nas „wydziałówką”.

Jakie są korzyści wynikające z funkcjonowania samorządów wydziałowych?

Każdy kierunek i każdy z pięciu wydziałów naszej Uczelni ma swoją specyfikę. Te różnice widać szczególnie w przedmiotach, które na przykład na kierunku lekarskim są mocno kliniczne, na farmacji zdecydowanie laboratoryjne, a na jeszcze innych bardziej seminaryjne. To zróżnicowanie sprawia, że właśnie samorządy wydziałowe potrafią najlepiej zrozumieć potrzeby studentów studiujących na kierunkach tworzących dany wydział.

Czy rola samorządu wydziałowego powinna wzrastać?

Może to zabrzmieć dziwnie z ust przewodniczącego „wydziałówki”, ale nie jestem zwolennikiem decentralizacji i zwiększania uprawnień samorządów wydziałowych. Przy wielkości naszej Uczelni scentralizowanie chociażby budżetu pozwala na

dużo lepsze wykorzystanie środków, którymi dysponujemy, i zapewnienie studentom lepszych atrakcji. Odnoszę też wrażenie, że współpraca międzywydziałowa na szczeblu uczelnianym umacnia nasze więzy, pozwala się lepiej poznać i działać wspólnie jako medyczna brać, a to z pewnością owocuje w przyszłości lepszym kontaktem i wzajemnym zrozumieniem przedstawicieli poszczególnych zawodów medycznych.

Co udało się dokonać Samorządowi Wydziału Farmaceutycznego w czasie, gdy zasiadał Pan w jego zarządzie?

Pamiętam, że jak zaczynałem tutaj swoją przygodę, jego działalność była mocno ograniczona i ledwo widoczna dla studentów. Znamienne dla tego okresu było też to, że studenci nie uczestniczyli w Radach Wydziału. Chcieliśmy to zmienić i przez 4 lata usilnie do tego dążyliśmy. Myślę, że największa w tym zasługa moich poprzedników na stanowisku Przewodniczącego – Małgorzaty Zbrzeźnej i Marcina Stalonego, którzy włożyli w tę pracę wiele serca i którzy zainspirowali mnie do dalszego działania i wprowadzania kolejnych reform. Zatem, co udało się osiągnąć? Przede wszystkim usprawniliśmy komunikację na linii samorząd – studenci oraz samorząd – władze, między innymi uwidaczniając się w sieciach społecznościowych, takich jak Facebook, Snapchat czy Instagram, oraz uzupełniliśmy skład Rady Wydziału o studentów i wymogliśmy na naszych reprezentantach regularną obecność na posiedzeniach. Zaczęliśmy urozmaicać studentom życie na wydziale przez organizację wyjazdów szkoleniowych, konferencji naukowych, loterii mikołajkowych, wyjść integracyjnych, zbiórek charytatywnych czy wieczorków filmowych poprzedzonych prelekcją wykładowców z naszej Uczelni.

Na jakie kwestie zwracają uwagę w rozmowach z Wami studenci Wydziału Farmaceutycznego?

Najczęściej docierającym do nas problemem jest „przeladowanie” studiów zajęciami. Mam tu na myśli ogromną liczbę godzin dydaktycznych, która nieraz zmusza studentów do siedzenia na uczelni od 8 rano do 8 wieczorem. Do tego dochodzi jeszcze konieczność nauki w domu, a przecież nie samą nauką żyje student.

Często zarzutem studentów jest również zbyt duża liczba godzin przedmiotów podstawowych – w tym przede wszystkim chemicznych – w stosunku do przedmiotów kierunkowych. Studenci zwracają tutaj uwagę na to, że zdecydowana większość z nich będzie pracować w aptece, gdzie zdecydowanie bardziej przydałaby im się wiedza praktyczna czy też specjalistyczna niż wiedza pozyskana na zajęciach z chemii. Ale myślę, że kwestia ta nie dotyczy jedynie studentów, ponieważ debata między zwolennikami farmacji „medycznej” a farmacji „chemicznej” trwa również w środowisku akademickim i poza nim.

Inną kwestią jest przeludnienie wydziału i wynikające z tego słabe warunki lokalowe. Studenci często ledwo mieszczą się w salach, a ponadto mają zajęcia późnymi godzinami ze względu na brak wolnych sal. Problem zdaje się pogłębiać, gdyż z roku na rok przyjmowanych jest coraz więcej studentów. Z pewnym niepokojem obserwujemy też zapowiedzi uruchomienia nowych kierunków na wydziale.

Ostatnim dość często poruszonym problemem jest kwestia praktyk wakacyjnych, jakie studenci IV roku odbywają w aptece szpitalnej. Okazuje się, że coraz więcej szpitali wymaga od studentów, by za takie praktyki płacili i to często nie małe pieniądze, co dla nas wydaje się absurdalne. Studenci często zamiast się nauczyć czegośkolwiek, są sprowadzani do roli magazynierów.

Pan Rektor odniósł się do tej kwestii i stwierdził, że szpitale kliniczne WUM nigdy nie pobierały i nie będą pobierać opłat za praktyki. Podkreślił też, że należą one do Uczelni, więc studenci każdego naszego wydziału mogą korzystać z nich na uprzywilejowanych zasadach.

Zarazem jednak Pan Rektor przyznał, że praktyki w aptece szpitalnej to odrębne zagadnienie i przyjrzy się tej sprawie. Dla studentów problemem są – i to miałem na myśli – różne warszawskie szpitale, niekoniecznie uczelniane, na które mamy jakikolwiek wpływ. Nie da się ukryć, że pewne rozczarowanie studentów budzi fakt, iż apteki szpitalne podlegające również pod jednostki WUMu wymagają takich opłat. Jak Pan słusznie zauważył, problem dotarł do Jego Magnificencji, w związku z czym jesteśmy dobrej myśli.

Co udało Wam się zmienić?

Osobiście za największy sukces swojej kadencji uznaję wprowadzenie praktyk wakacyjnych z farmacji klinicznej, a zatem wpuszczenie studentów farmacji na oddziały szpitalne. Udało nam się opracować program praktyk, uzyskać zgodę władz i kierowników klinik i wreszcie urzeczywistnić plan, kiedy to latem 2017 roku pierwsi studenci naszego wydziału odbyli praktyki w klinikach naszej Uczelni. Sam miałem przyjemność być jednym z tych studentów i jestem bardzo zadowolony z efektów. Liczę, że oprócz doświadczenia, jakie zdobywają tam studenci, praktyki te wpłyną pozytywnie na rozwój farmacji klinicznej i jej postrzeganie przez środowisko medyczne. Wśród innych dokonanych przez nas zmian było napisanie nowego regulaminu rekrutacji na Fakultatywne Bloki Programowe – to jest swego rodzaju specjalność, którą student wybiera podczas ostatnich lat studiów na farmacji. Nowy regulamin jest bardziej przejrzysty i elastyczniejszy, przez co – mamy nadzieję – więcej studentów będzie zadowolonych z wyników rekrutacji. Myślę, że również wkład, jaki wnieśliśmy w promocję kierunków prowadzonych na naszych wydziałach, jest wart uwagi. Zadbaliśmy o stworzenie odpowiednich materiałów promocyjnych, prezentacji i stoisk pokazowych, które wykorzystujemy podczas Dnia Otwartego WUM, Salonu Perspektywy czy Dni adaptacyjnych. Jeśli chodzi o te ostatnie, udało nam się zwiększyć frekwencję uczestników, a zatem studentów I roku, z 25 do aż 90 procent.

Pana kadencja w samorządzie wydziałowym skończyła się 30 września, ale od 1 października jest Pan członkiem Zarządu Głównego Samorządu Studentów WUM.

Co Pana skłoniło do startowania w kolejnych wyborach?

Faktycznie, trzecia już kadencja w organach samorządowych może wkrótce nadać mi miano „samorządowego dinozaura”, niemniej kiedy dostałem propozycję od Natalii Bierzowicz – wówczas jeszcze kandydatki na Przewodniczącą Zarządu Samorządu Studentów – żeby objąć w jej zarządzie stanowisko Wiceprzewodniczącego Zarządu i Przewodniczącego Komisji Dydaktyki, zgodziłem się. Po części wynikało to z większej chęci działania, ale myślę, że przede wszystkim z mojego zamiłowania do dydaktyki. W swojej dotychczasowej pracy w Samorządzie to właśnie na dydaktyce skupiałem najwięcej uwagi. Przejawiało się to uczestnictwem w Radach Programowych, Senackiej Komisji Dydaktyki czy w obradach Komisji Wyższego Szkolnictwa Medycznego. Szczególnie dumny jestem ze współautorstwa przy pisaniu projektu standardów kształcenia dla kierunku farmacja oraz pisaniu i prezentowaniu w ramach projektu „Liderzy Ochrony Zdrowia” raportu na temat konieczności wprowadzenia edukacji interprofesjonalnej

przyszłych lekarzy i farmaceutów. Zresztą w przyszłości planuję zwi azac się z pracą naukowo-dydaktyczną na Uczelni, zapewne zaczynając od studiów doktoranckich na WUM-ie.

Jakie zmiany chcialby Pan wprowadzi , będąc Przewodniczącym Komisji Dydaktyki?

Celem numer jeden będzie wspólpraca z już powoanymi uczelnianymi zespoami w celu modyfikacji ankiety studenckiej. Jej „wypealnosc” niestety z roku na rok spada, przez co uzyskujemy coraz mniej danych na temat jakoaci ksztalcenia, a dane te są niewątpliwie istotne. Bez wiedzy, co studenci oceniają negatywnie na zajęciach, nie jesteemy w stanie w żaden sposób wplynac na ich popraw . Stąd liczne apele z naszej strony, by studenci ankiety wypealniali.

Co powinno się w niej zmieni ?

Obecna ankieta została stworzona wiele lat temu i wtedy jej forma oraz pytania byly adekwatne. Jednak od tego czasu Uczelnia znaczo si  zmieniała. Problemy minionych lat najczajniej w swiecie nie są już problemami obecnymi. Napisanie pyta  to jedno, drugie to skupienie się na formie. Obecnie wypealenie ankiety pochlania mnostwo czasu, co już na starcie zniechęca. Ponadto nie da się wprowadzac do niej swoich spostrzeze  na biezo, gdyż nie jest ona edytowalna, co przeklada się na to, że pod koniec roku, wypealnij c ankiety, o wielu naszych uwagach po prostu zapominamy.

Jakimi innymi kwestiami zajmie się Komisja Dydaktyki?

Nie da się ukry , że w najblizszym czasie najwazniejszym tematem na wszystkich uczelniach w kraju będzie niedawno uchwalona i wprowadzana stopniowo od 1 października biezocego roku Ustawa 2.0, czyli nowa ustawa o szkolnictwie wyzszy.

Czy dzięki Ustawie 2.0 zmieni się sytuacja studentów?

To do c trudne pytanie, przede wszystkim ze wzgledu na to, że ustawa daje do c du  s wobod  uczelniom, jeśli chodzi o budowanie swojej struktury. Wobec tego zmiany w dużej mierze b d  zaleze  od nowego Statutu i Regulaminu Studiów, a także w konsekwencji od Regulaminu Samorządu Studentów, który będzie trzeba do tych nowych ustaleń dostosowa . Póki co pewno  mamy co do tego, że powstanie nowy twór zwany Rad  Uczelni, w składzie którego zasi dzie student – z urzędu będzie to Przewodniczący Samorządu. Pewnym wyzwaniem jest rownież kwestia koniecznoaci połaczenia I i II Wydziału Lekarskiego wynikająca z braku możliwosci ksztalcenia na jednym kierunku w dwóch róznych jednostkach nale cych do tej samej uczelni.

Trzeba jasno powiedzieć, że sama ustawa daje mo liwosc, by prawa i pozycja studentów na uczelniach ulegly wzmooceniu, ale podkrealam, że jest to jedynie mo liwosc. To w dużej mierze od przyjetych wewn trznie przez każdą z uczelni rozwi za  zaleze  będzie, czy studenci zyskają na nadchodzących zmianach.

Jak  widzi Pan rolę Samorządu i Komisji Dydaktyki w toczących się zmianach?

Na pewno chcemy uczestniczy  w tworzeniu nowego Statutu i Regulaminu Studiów. Już teraz wraz z Natali  Bierzowicz bierzemy udział w posiedzeniach specjalnie powoanej w tym celu Komisji Rektorskiej. Będziemy chcieli tam zadba  o interesy studentów. Aby jak najlepiej realizować ten cel, jesteemy obecni na wielu szkoleniach z za o en Ustawy 2.0. Mam zresztą swój plan związany z tymi szkoleniami w ramach Komisji Dydaktyki.

Jaki to plan?

Będąc uczestnikiem szkoleń i konferencji o tematyce studenckiej, dostrzeglem ich ogromną warto  dla swojej samorządowej dzialalnoaci. Widem ogromny potencjał w tym, by wysyla  naszych studentów i samorządowców na szkolenia, czy to z praw studenta, pomocy materialnej, wymian mi zynarodowych, jakoaci ksztalcenia czy wlaśnie Ustawy 2.0. Zdobyta na nich wiedza ogromnie przydaje się podczas pracy w samorządzie, a obecno c wyszkolonych ekspertów znacznie poprawilaby naszą skuteczno c.

Czy widzi Pan jakieś usprawnienia dydaktyczne, które chcialby Pan wprowadzi  na naszej Uczelni?

Dużo ciekawych rozwi za  zauwazytem, będąc podczas wymiany zagranicznej we Francji. Najbardziej spodobala mi się przerwa obiadowa codziennie między 12 a 14. Ale tak zupeenie serio, bardzo spodobalo mi się przeniesienie ci zaru zając z seminariów na wykłady. Wiele przedmiotów opieralo si  wy cznie na wykładach, a pozostałe traktowaly seminaRIA jedynie jako uzupealenie materiału wykladowego, nie jego zbędne powtarzanie. Uwazam, że miało to wiele pozytywnych skutków, takich jak: zmniejszenie liczby godzin, brak powtórzeń treaci, zwiększenie frekwencji na wykładach czy uatrakcyjnienie wykładów. Wszystko to wynikało z prostego faktu, że egzamin byl prawie w całosci oparty wy cznie na wykładach, przez co student oczywiście dalej miał mo liwosc nieprzychodzenia na nie, ale tym samym ryzykowal, że przedmiotu po prostu nie zda. Oczywi cie zdajem sobie sprawe,  e nasze kierunki s  w du ej mierze regulowane i taka zmiana nie le y w gestii samej Uczelni, lecz Ministerstwa.

English Division Student Government – EDSG

The English Division Student Government of Medical University of Warsaw (WUM) is independent not for profit, student run organization providing members with a range of academic, social and practical experiences. Our government represent the voice of the students body. Our ultimate goal is to ensure that all students have the best, most enriched academic experience possible. We promote communication and collaboration between students, faculty, and administration in matter of mutual concern and seek to foster an environment of wellbeing for all members.

Elwira Bukowiecka – President

I represent the interests and concerns of ED students within WUM, as well as maintain coordination the work of the EDSG team. In order to keep up-to-date with all introduced changes and communicate the needs of our student body to university administration, I communicate with the Dean's office regarding major issues, facilitate all EDSG meetings, e-mail updates to the Dean and Dean's office staff regarding EDSG projects, events, updates, and oversee all current and future EDSG projects.

Jacqueline Eleonora – Vice President

I cooperate with the Student Government president. I assist and govern with over all EDSG member projects ensuring project progress and seek feedback from students on what can be improved in our daily lives.

Jannush Nathan – Secretary

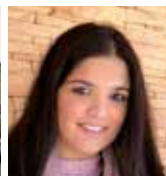
I maintain the records of organization of the EDSG. I am responsible for accu-rating written records (minutes) of the proceedings of EDSG and for all EDSG correspondence including e-mail and Facebook Messenger.

Georg v Baum – Student Rights

Often students will require support then communicating with university. My responsibility is to uphold students rights. Whether this is due to harassment, problems with teachers, exams or course structures – I am here to help you.

Phillip Holt, Divya Amarnani – Event Coordinators

We are responsible for keeping you stress free throughout the year through the art of partying and socializing from orientation week to graduation. Whether medical, dental or pharmacy; we are here to make your stay here that little bit more fun.

Maggie Lorkowska – Community Outreach

EDSG is an organization which wants to give back to the community. I set up clothing donation and food collection for those in need. I also manage Spreading Smiles and visiting children in the Pediatric hospital. However, any suggestions are welcome.

Shasmeeta Dhevya, Adrian Curran – Social Media & Web Master

We are responsible for maintaining our Facebook and Web Site so that students may receive efficient communication regarding university announcements, events, and services EDSG offer.

ORIENTATION WEEK

The main goal of the Orientation Week, being held, is to get to know the University from the student's perspective and to integrate first-year students.

From 26th of September to 29th of September, new first year English Division MD and DMD students as well as incoming ERASMUS and transfer students took part in information sessions and social activities aimed at making them feel welcome and at ease at Medical University of Warsaw, their new home.

The Orientation Week 2018 was officially opened by welcome speech of Prof. Bożena Werner – Dean of the English Division at the II Faculty of Medicine – who welcomed more than 100 new students from across the globe.

During the meetings, the newly admitted students had the opportunity to get to know the authorities of their Faculty and they learned about the structure of the University, but also learned about their rights and obligations as residents. In addition, they obtained a lot of valuable information on the practical dimension of education from colleagues from the upper years of studies who shared their knowledge.

Our big success was (organized for the 1st time) speed-friending in Klub Medyk, supplemented with lots of pizza and soft drinks. Participants were able to make friends with fellow international students.

Orientation Week 2018 ended with a series of social events that took place on Friday (Pub Crawl) and Saturday (Theme Party) evenings.

*Elwira Bukowiecka
President of English Division Student Government*

Thanks to my wonderful EDSG team work and volunteers who gave their time, Orientation Week 2018 was a great success!
Please do not hesitate to contact EDSG and/or our representatives with any comments, queries or concerns.

Contact: edsg.wum@gmail.com

Odnowienie dyplomów po 50 latach

Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski

Zgodnie z wieloletnią tradycją naszej Uczelni 29 września 2018 roku odbyła się uroczystość odnowienia po 50 latach dyplomów lekarza absolwentom Wydziału Lekarskiego. W spotkaniu zorganizowanym przez I Wydział Lekarski i Wydział Lekarsko-Dentystyczny uczestniczyli Prorektor ds. Personalnych i Organizacyjnych prof. Andrzej Deptała, Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Paweł Włodarski, Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, Dziekan Wydziału Farmaceutycznego prof. Piotr Wroczyński oraz Prodziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska.

Wśród 153 absolwentów rocznika 1968, którzy tego dnia zasiedli w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka, była Pani Zofia Deptała – matka Prorektora prof. Andrzeja Deptały.

W liście Rektora prof. Mirosława Wielgosia, odczytanym przez prof. Andrzeja Deptałę, zwrócono uwagę na szczególny kontekst historyczny: „Pięć dekad temu, w roku 1968, otrzymali Państwo absolutorium. Wszyscy pamiętamy emocjonalny protest wspólnoty pokoleniowej, który rozlał się wtedy po całej Polsce, a jego symbolem stał się wiec z 8 marca. To był wielki niepodległościowy zryw studentów i warto o tym zawsze przypominać. Strajkowano w obronie demokracji i przeciwko cenzurze. Właśnie w 1968 roku ominęło Państwa uroczyste wręczenie dyplomów ukończenia studiów. Niech dzisiejsze chwile będą choć namiastką tej uroczystości i szczególnym powodem do radości”. Rektor podkreślił, że osiągnięciem każdej z przybyłych osób są tysiące wyleczonych pacjentów, kariery w skali krajowej i międzynarodowej oraz uznanie środowiska. Przypomniał nazwiska tych, którzy swoją karierę zawodową związali z naszą Alma Mater:

- prof. Ryszarda Chazan – była Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą i była Prodziekan I Wydziału Lekarskiego. W latach 2000-2014 Kierownik Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii. Znakomita specjalistka w zakresie chorób wewnętrznych, pneumonologii, kardiologii i alergologii, długoletni konsultant wojewódzki w dziedzinie choroby płuc;
- prof. Marek Jakóbiński – Kierownik Zakładu Immunologii w latach 1993-2009, wybitny immunolog, wspaniały nauczyciel akademicki i naukowiec;
- prof. Jerzy Leibschang – wieloletni Kierownik Kliniki Położnictwa i Ginekologii Szpitala im. Świętej Rodziny, uznany ginekolog i położnik;
- dr hab. Marek Pastuszko († 2016 r.) – wieloletni adiunkt Katedry i Kliniki Neurochirurgii I Wydziału Lekarskiego (1970-2001) oraz Zakładu Pielęgniarstwa Klinicznego Wydziału Nauki o Zdrowiu (2002-2014). Specjalista w dziedzinie chirurgii ogólnej i neurochirurgii.

Oprócz powyższych osób prof. Mirosław Wielgoś wspominał o dr Bożennie Horoszko-Husiatyńskiej i dr. Andrzeju Morlińskim – niezwykle wykładowcach i nauczycielach wielu pokoleń lekarzy.

Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Paweł Włodarski podkreślił, że swoim zawodowym życiem absolwenci rocznika 1968 pisali współczesną historię polskiej medycyny, a ich dokonania zawodowe stanowią przykład dla nowych pokoleń wychowanków Wydziału.

Absolwenci otrzymali okolicznościowe dyplomy potwierdzające, że przestrzegali wiernie Przysięgi Hipokratesa i stali się chlubą polskiej społeczności lekarskiej. Uroczystość uświetnił występ Chóru WUM pod dyrekcją Daniela Synowca.

W okresie 1963-1968 Akademią Medyczną w Warszawie kierował prof. Bolesław Górnicki, zaś na czele Wydziału Lekarskiego stali kolejno Dziekani: prof. Jan Raczyński i prof. Zdzisław Łapiński.

1968
2018

Absolwenci rocznika 1968

Prof. Andrzej Deptała wręcza dyplom Pani Zofii Deptale

Dyplom otrzymuje prof. Ryszarda Chazan

Pamiątkowa fotografia absolwentów rocznika 1968 z władzami Uczelni

Otwarcie wystawy „100 lat troski o zdrowie Polaków”

23 października prof. Mirosław Wielgoś – Rektor WUM i dr Grzegorz Juszczyk – dyrektor Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny (PZH) dokonali otwarcia wystawy „100 lat troski o zdrowie Polaków”. Ekspozycję przygotowano z okazji obchodów stulecia powstania Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny we współpracy ze Studium Historii Medycyny WUM.

Zaproszenie do uczestnictwa w spotkaniu przyjęli członkowie władz naszej Uczelni: Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Prorektor prof. Krzysztof J. Filipiak, Dziekan WF prof. Piotr Wroczyński. Przybyli także m.in. prof. Hanna Stypułkowska-Misiurewicz – wieloletni pracownik Instytutu, dr Grzegorz Cessak – prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, prof. Stefan Tyski – reprezentujący Narodowy Instytut Leków, a także rodzina jednego z bohaterów wystawy, prof. Jana Kostrzewskiego – syn dr Piotr Kostrzewski oraz córki Maria Kolankiewicz i Anna Gaworska.

Uroczystość otwarcia poprowadziła dr Ewa Skrzypek – Kierownik Studium Historii Medycyny. Witając gości, podkreśliła doniosłe znaczenie uroczystości zarówno dla NIZP – PZH, jak i dla naszej Uczelni ze względu na długoletnią współpracę między obiema placówkami.

Rektor prof. Mirosław Wielgoś zwrócił uwagę na wkład placówki kierowanej obecnie przez dr. Grzegorza Juszczyka

w kształtowanie zdrowia publicznego w Polsce, zapobieganie chorobom zakaźnym i zakażeniom oraz promocję zdrowia. „Mało jest w Polsce placówek, które mogą się pochwalić równie bogatą i (...) nieprzerwaną tradycją. Od wieku Państwowy Zakład Higieny czuwa nad zdrowiem Polaków, aktywnie działając na rzecz zapobiegania chorobom zakaźnym i zakażeniom, monitorowania zagrożeń, profilaktyki i promocji zdrowia, kształcenia specjalistów oraz wielu innych ważnych społecznie celów” – mówił Rektor. Podkreślił, że w ciągu wieku w działalność Instytutu było zaangażowanych wielu badaczy i lekarzy związanych z WUM. Wśród nich był m.in. prof. Marcin Kacprzak – Rektor AM w Warszawie w latach 1955-1962.

Następnie głos zabral dr Grzegorz Juszczyk – dyrektor NIZP – PZH, który przybliżył stuletnią historię instytucji, zarys podejmowanych przez placówkę działań na rzecz zdrowia Polaków, jej osiągnięć naukowych i dokonań w zakresie dydaktyki. Zwrócił również uwagę na tradycję współpracy specjalistów Instytutu i naszej Uczelni. Na zakończenie dr Grzegorz Juszczyk podziękował osobom zaangażowanym w przygotowanie wystawy: dr Ewie Skrzypek, prof. Hannie Stypułkowskiej-Misiurewicz, dr Justynie Noworycie-Głowackiej, mgr Joannie Mastalerz-Stępiak i mgr Daisy Skrzypek. Oprawę muzyczną stanowił koncert Gabrieli Gołaszewskiej (wokal) i Moniki Grabowskiej (fortepian).

Cezary Ksel

Rektor prof. Mirosław Wielgoś otrzymuje Medal z okazji Jubileuszu 15-lecia Towarzystwa

11 października 2018 roku w stołecznym Ośrodku Kultury ARSUS odbył się jubileusz 15-lecia Towarzystwa Uniwersytetu Trzeciego Wieku im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Ursusie (TUTW). W uroczystości brał udział Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś.

Rok temu, podczas inauguracji roku akademickiego TUTW, prof. Mirosław Wielgoś wygłosił wykład inauguracyjny. Tym razem z członkami i przyjaciółmi Towarzystwa świętował 15-lecie tego szczególnego stowarzyszenia, zrzeszającego seniorów chętnych wspólnie słuchać wykładów, integrować się podczas wycieczek krajoznawczych, realizować swoje pasje malarskie, poetyckie czy udzielać się w Chórze Viva Musica.

Oprócz Rektora WUM w uroczystości wzięli udział m.in. Lucyna Wasilewska – Prezes Zarządu TUTW, Urszula Kierzkowska – Burmistrz Dzielnicy Ursus, Michał Szczerba – poseł na Sejm RP, członkowie Rady Programowej TUTW na czele z Przewodniczącym prof. Januszem Komenderem – byłym Dziekanem I Wydziału Lekarskiego naszej Uczelni, przedstawiciele klubów seniora i stołecznych Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Prezes Lucyna Wasilewska podkreśliła, że w tym roku akademickim liczba słuchaczy TUTW wynosi niemal 500 osób. „Możemy być wszyscy dumni, że udało nam się stworzyć tak dużą, prężną organizację, która dobrze służy ludziom. (...) Razem możemy zrobić wiele dla siebie i społeczeństwa. Twórzmy wspólnie seniorsko-uniwerytecką rodzinę” – mówiła.

Rektor prof. Mirosław Wielgoś i prof. Janusz Komender znaleźli się w gronie kilkunastu osób uhonorowanych Medalem z okazji Jubileuszu 15-lecia Towarzystwa Uniwersytetu Trzeciego Wieku im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Ursusie. Odbierając medal, Rektor zwrócił uwagę, że działalność Uniwersytetu Trzeciego Wieku daje szansę seniorom poczuć się potrzebnymi i pomaga w znalezieniu kolejnego celu w okresie jesieni życia. Życzył wszystkim słuchaczom kontynuowania swoich pasji, uśmiechu na co dzień i spotkania na swojej drodze wyłącznie przyjaznych ludzi. Przekazał również na ręce Pani Prezes specjalny upominek. Prof. Janusz Komender, dziękując za otrzymanie medalu, podzielił się refleksją związaną ze 100-leciem odzyskania przez Polskę niepodległości. Szczególne podziękowania złożył założycielom TUTW. Wręczono także Medale „Zasłużony dla Towarzystwa Uniwersytetu Trzeciego Wieku” oraz dyplomy uznania. Część nieoficjalną wypełnił m.in. występ Chóru Viva Musica, który w tym roku obchodzi 10-lecie istnienia.

Lucyna Wasilewska
– Prezes Zarządu TUTW

Towarzystwo Uniwersytetu Trzeciego Wieku zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego we wrześniu 2003 roku z podpisami trzech osób i z dołączoną listą popierających założycieli, władz i radnych dzielnicy Ursus. Zarejestrowano nas jako czwartą z kolei organizację senioralną w Warszawie. Takich organizacji jest obecnie w stolicy ok. 50, a w całym kraju ok. 600.

Działalność Uniwersytetu Trzeciego Wieku od samego początku oparta była na pracy społecznej – wolontariacie. Wciąż jest poszerzana o nowe, bardziej atrakcyjne formy dla seniorów, sprzyjające możliwościom własnej realizacji i integracji środowiska. Przez te lata wiele osób odkryło swoje talenty, pasje, na które wcześniej nie miało czasu, i nadal je rozwija. Realizują się m.in. w poezji, malarstwie lub śpiewie. Odnoszą sukcesy i mają z tego satysfakcję.

Podpisane 30 czerwca 2010 roku porozumienie o współpracy między Warszawskim Uniwersytemem Medycznym i Politechniką Warszawską a naszym Uniwersytem podniosło rangę Towarzystwa w środowisku. Poszerzyło grono wykładowców o kadrę profesorską tych uczelni. Tradycją stało się, że wykład inauguracyjny wygłaszali profesorowie związani z Warszawskim Uniwersytemem Medycznym – prof. Janusz Komender, prof. Tadeusz Tołłoczko, prof. Marek Krawczyk, prof. Witold Rużyłto, prof. Mirosław Wielgoś. Tak znakomici profesorowie cieszyli się wielkim uznaniem naszych słuchaczy. Składamy serdeczne podziękowanie za długoletnią współpracę. Jesteśmy dumni, że mogliśmy gościć u siebie takie znakomitości świata medycznego z grona profesorskiego.

Udział tak szacownego grona profesorów zawdzięczamy Panu Profesorowi Januszowi Komenderowi, który jest naszym długoletnim Przewodniczącym Rady Programowej. Zawsze nas wspiera i służy pomocą. Za to wyrażamy Mu ogromną wdzięczność.

Janusz Komender
– Przewodniczący Rady Programowej TUTW

15 lat temu grono aktywnych osób w sile wieku postanowiło stworzyć forum wspólnych spotkań i dyskusji, a jako formę przyjęto znaną z doświadczeń innych społeczności działalność uniwersytetu trzeciego wieku. Inicjatywa znalazła żywy odzew wśród osób, do których została skierowana i dziś liczba członków stowarzyszenia wynosi 450. Uzyskała również opiekę i zainteresowanie władz samorządowych: Zarządu Dzielnicy oraz Prezydenta i Rady Warszawy. Prowadzone są wykłady z różnych dziedzin nauki, w tym historii Polski, ale również świata i nauki, krajoznawstwa, zagadnień społecznych, medycyny, postępów techniki i wielu innych. Organizowane są także liczne zajęcia grupowe z różnych zakresów, w tym literackie, sztuk plastycznych, sportowe czy dokształcające, np. w technikach komputerowych. Istnieje ponadto chór, który ożywia uroczystości akademickie i jubileuszowe. Organizowane zajęcia cieszą się zwykle dużą frekwencją, np. wykładów słucha zazwyczaj około 150 osób. Nad całością czuwa demokratycznie wybierany Zarząd, któremu przewodniczy obecnie Pani Lucyna Wasilewska, wyróżniona ostatnio za działalność społeczną przez Marszałka Województwa Mazowieckiego. Mam nadzieję, że Towarzystwo utrzyma wysoką aktywność w czasie nadchodzących lat i nadal będzie aktywnie integrowało swoich członków z działalnością całego społeczeństwa.

Nasz skromny jubileusz w tym roku łączy się ze stuleciem odzyskania niepodległości po zaborach. Co więcej, patronem naszego Towarzystwa jest jeden z twórców powstającego po zaborach państwa polskiego Prezydent Stanisław Wojciechowski. Oczywiście nasze 15-lecie jest zaledwie skromną cegiełką w tworzeniu i rozwoju niepodległości państwa, ale ta zbieżność nadaje mu znaczenie uczestniczenia w sprawie wielkiej integracji społeczeństwa i wciągania osób w podeszłym wieku do aktywności i uczestniczenia w wysiłku społecznym.

W imieniu Rady Programowej składam Pani Prezes Lucynie Wasilewskiej, Zarządowi oraz wszystkim członkom Towarzystwa gratulacje i życzenia pomyślnych lat dalszej działalności.

Wręczenie prof. Januszowi Komenderowi Medalu z okazji Jubileuszu 15-lecia Towarzystwa

Od prawej: prof. Janusz Komender, Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Lucyna Wasilewska (Prezes Zarządu TUTW)

Co?

Gdzie?

Kiedy?

- 5.11. godz. 17:15 – Wykład „Zakażenia NDM w Polsce i województwie mazowieckim – aktualne zagrożenie dla zdrowia publicznego”
Miejsce: Sala wykładowa im. prof. Wiktora Grzywo-Dąbrowskiego, Katedra i Zakład Medycyny Sądowej, ul. Oczuki 1
- 6.11. godz. 9:00 – VI Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Wsparcie psychologiczne w ratownictwie medycznym”
Miejsce: Aula A, Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a
- 9.11. godz. 8:00 – Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Aktywność po transplantacji nerki lub wątroby i psychofizyczne determinanty udziału w życiu społecznym i zawodowym”
Miejsce: Sala nr 8, Centrum Biblioteczno-Informacyjne, ul. Żwirki i Wigury 63
- 9.11.-20.12. II edycja BioTech Leaders Academy
Miejsce: Inkubator Uniwersytetu Warszawskiego, ul. Żwirki i Wigury 101
- 13-14.11. Warsztaty Alfa School
Miejsce: CZLiTT Politechniki Warszawskiej, ul. Rektorska 4
- 14.11. godz. 17:00 – Uroczysta LXXXIV Promocja lekarzy I Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Filharmonia Narodowa, ul. Jasna 5
- 15-17.11. Konferencja Naukowa „100-lecie Chirurgii Akademickiej w WUM”
połączona z IX Międzynarodowym Sympozjum „Postępy w Chirurgii i Transplantacji Wątroby”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a
- 24.11. godz. 9:30 – I Kongres Krajowej Izby Fizjoterapeutów
Miejsce: Aula A i B, Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a
- 27.11. godz. 16:00 – Uroczysta Promocja lekarzy dentyistów, doktorów nauk medycznych i doktorów habilitowanych Wydziału Lekarsko-Dentystycznego
Miejsce: Aula A i B, Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a
- 28.11. godz. 14:00 - Uroczysta Promocja lekarzy II Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Zamek Królewski w Warszawie
- 30.11. godz. 8:00 – III Ogólnopolska Konferencja „Komunikacja w medycynie”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a
- 30.11.-1.12. godz. 10:00 – XIV Mazowieckie Dni Chirurgiczne
Miejsce: Hotel Radisson Blue Sobieski, Warszawa, plac A. Zawiszy 1
- 1-2.12. IX Ogólnopolska Konferencja „Postępy w badaniach biomedycznych”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a
- 10.12. godz.: 17.00 – XXVIII Sesja Noblowska I Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Galeria Porczyńskich, Muzeum Kolekcji Jana Pawła II, Plac Bankowy 1

